

APOKRYFE SKRIFTER

2nd ESDRAS af THE KING JAMES Bibelen 1611

www.Scriptural-Truth.com

2 Esdras

Den anden bog af Esdras

{1:1} den anden bog af profeten Esdras, søn af Saraias, søn af Azarias, søn af Helchias, søn af Sadamias, sou af Sadoc, søn af Achitob,

{1:2} søn af Achias, søn af Phinees, søn af Heli, søn af Amarias, søn af Aziei, søn af

Marimoth, søn af og han talte til den af Borith, den søn af Abisei, søn af Phinees, søn af Eleazar,

{1:3} søn af Aaron, af stammen af Levi; der var

fangenskab i delstaten Medes, i regeringstid af Artexerxes Kongen af perserne.

{1:4} og Herrens ord kom til mig og sagde,

{1:5} gå din vej, og forkynde mit folk deres syndige gerninger, og deres børn deres ugudelighed, som de har gjort

mod mig; at de kan fortælle deres børn børn:

{1:6}, fordi deres fædre synder er steget i

dem: de har glemt mig, og har tilbudt til fremmede guder.

{1:7} am jeg ikke selv han, som bragte dem ud af landet i Egypten, fra huset af trældom? men de har provokeret mig til vrede, og foragtede mit råd.

{1:8} trække du ned så håret på dit hoved, og kastede alle ondt på dem, for de ikke har været lydige til min loven, men det er en oprørske folk.

{1:9} hvor længe skal jeg lade være dem, til hvem jeg har gjort så meget godt?

{1:10} mange konger har jeg ødelagt for deres skyld; Faraos med hans tjenere og al hans magt har jeg slået ned.

{1:11} alle nationer har jeg ødelagt før dem, og i øst har jeg spredt folk i to provinser, selv af Tyrus og Sidon, og har slået ihjel alle deres fjender.

{1:12} Speak du derfor til dem og sagde: så siger Herren,

{1:13} jeg førte dig gennem havet og i begyndelsen gav dig en stor og sikker passage; Jeg gav dig Moses for en

leder, og Aaron for en præst.

{1:14} jeg gav dig lys i en søjle af ild, og store spekulerer på, har jeg gjort blandt jer; endnu har i glemt mig siger Herren.

{1:15} så siger Herren den Almægtige, vagtler var som et token til dig; Jeg gav dig telte til din beskyttelsesforanstaltninger:

ikke desto mindre mumlede ye der,

{1:16} og triumferede ikke i mit navn til destruktion dine fjender, men stadig til denne dag jer endnu mumlen.

{1:17} hvor er de fordele, som jeg har gjort for dig? hvor ye var sulten og tørstig i ørkenen, gjorde jer ikke råbe til mig,

{1:18} siger, hvorfor har du ført os ind i dette ørkenen for at dræbe os? det havde været bedre for os at have serveres egypterne, end at dø i dette vildnis.

{1:19} så havde jeg skam på din sørgeudbrud og gav du manna at spise; så ye spiser angels' brød.

{1:20} når ye var tørstig, gjorde jeg ikke spaltet rock, og vand flød ud til din fylde? til varmen dækket jeg

du med bladene af træerne.

{1:21} jeg delte blandt jer en frugtbar jord, jeg kastede i Kanaanæerne, Pherezites og filistrene, før du:

Hvad skal jeg alligevel gøre mere for dig? siger Herren.

{1:22} så siger den almægtige Herren, da i var i ødemarken, i floden Amoriternes bjerge, bliver tørstige, og spottede mit navn,

{1:23} jeg gav din bespottelser ikke ild, men kastede en træ i vandet, og gjort floden søde.

{1:24} Hvad skal jeg gøre dig, O Jacob? du, Juda, wouldest ikke adlyde mig: Jeg vil vende mig til andre nationer, og til dem vil jeg give mit navn, at de kan holde min vedtægter.

{1:25} seeing ye har forladt mig, jeg vil forlade du også; Når i ønsker mig at være nådig til jer, skal jeg har ingen barmhjertighed med dig.

{1:26} whensoever ye skal kalde på mig, jeg vil ikke høre du: for ye har besmittet dine hænder med blod, og din fødder er hurtig til at begå drab.

{1:27} ye har ikke, som det blev forladt mig, men din egen selv, siger Herren.

{1:28} så siger den almægtige Herre, ikke har jeg bad du som en fader hans sønner, som mor hendes døtre, og en sygeplejerske hendes unge babes,

{1:29} at jer ville være mit folk, og jeg bør være i din Gud; jer ville være mine børn, og jeg bør være i din far?

{1:30} jeg samlet du, som en høne samler hende kyllinger under sine vinger: men nu, hvad skal jeg gøre for du? Jeg vil kaste dig fra mit ansigt.

{1:31} når du tilbyder mig, jeg vil gøre mit ansigt fra du: for din højtidelige feastdays, din nymånedagene, og din skamferinger, har jeg forladt.

{1:32} jeg sendt jer mine tjenere profeterne, hvem ye har taget og slået ihjel, og revet deres organer i stykker, hvis blod jeg kræver af deres hænder, siger Herren.

{1:33} så siger Herren den Almægtige, er dit hus øde, jeg vil kaste dig som vinden doth stubbe.

{1:34} og dine børn skal ikke være frugtbar; for de

har foragtet min befaling, og gjort det, der er en ond før mig.

{1:35} jeres huse vil jeg give til et folk, der skal komme; som ikke at have hørt af mig endnu skal tro mig; til hvem jeg har robede ingen tegn, men de skal gøre, at jeg har befalede dem.

2 Esdras side 708

{1:36} de har set ingen profeter, endnu de indkalder deres synder til erindring, og anerkender dem.

{1:37} jeg tage vidne til nåde af folk til at komme, Hvis små fryde sig i glæde: og om de har ikke set mig med kropslig øjne, men i ånden de mener de ting, som jeg siger.

{1:38} og bror, se nu hvad herlighed; og se den mennesker, der kommer fra øst:

{1:39} til hvem jeg vil give for ledere, Abraham, Isak og Jacob, Oseas, Amos og Micheas, Joel, Abdias, og Jonas,

{1:40} Nahum, og Abacuc, Sophonias, Aggeus, Zachary, og Malachy, som kaldes også en Herrens engel.

{2:1} således siger Herren, jeg bragte dette folk ud af bondage, og jeg gav dem mit bud af menservants profeterne; som de ikke ville høre, men foragtet mit råd.

{2:2} den mor, der fødte dem siger til dem: gå din måde, ye børn; for jeg er enke og forladt.

{2:3} jeg opdraget dig med glæde; men med sorg og tyngde har jeg mistet dig: for ye har syndet før den Herre din Gud, og gjort at ting, der er onde før ham.

{2:4} men hvad skal jeg nu gøre for jer? Jeg er en enke og forladt: gå din vej, O mine børn, og bede om nåde af Herren.

{2:5} som for mig, O Fader, jeg vil gerne opfordre dig til et vidne over mor til disse børn, som ikke vil holde mine pagt,

{2:6} at du bringe dem til forveksling, og deres mor til en forkæle, at der kan være nogen afkom af dem.

{2:7} lad dem blive spredt i udlandet blandt hedenske, lad deres navne blive sat ud af jorden: for de har foragtet min pagt.

{2:8} ve være dig, Assur, du som hidest den uretfærdige i dig! O du ugudelige mennesker, huske hvad Jeg gjorde til Sodoma og Gomorra;

{2:9} hvis jord lieth i clods af banen og dynger af aske: selv så også vil jeg gøre til dem, der hører mig ikke, siger Herren, den Almægtige.

{2:10} så siger Herren til Esdras, fortæller mine folk at jeg vil give dem Kongeriget Jerusalem, som jeg ville have givet til Israels.

{2:11} deres herlighed også vil jeg tage til mig, og give disse de evige tabernacles, som jeg havde beredt for dem.

{2:12} de har livets træ for en salve af sød smag; de skal hverken arbejdskraft, eller blive trætte.

{2:13} go, og i skal få: beder for få dage til dig, at de kan forkortes: riget er allerede forberedt til dig: watch.

{2:14} tage himlen og jorden til vidne; for jeg har brudt onde i stykker, og skabt gode: for jeg bor, siger Herren.

{2:15} mor, omfavne dine børn og opdrage dem

med glæde, gør deres fødder så hurtigt som en søjle: for jeg har valgt dig, siger Herren.

{2:16} og dem, der døde vil jeg oprejse igen fra deres steder, og bringe dem ud af gravene: for jeg har kendte mit navn i Israel.

{2:17} frygt ikke, du mor for børn: for jeg har valgt dig, siger Herren.

{2:18} for at få din hjælp vil jeg sende mine tjenere Esau og Jeremy, efter hvis råd jeg har helliggjort og forberedt til dig 12 træer lastet med dykkere frugter,

{2:19} og så mange springvand, der flyder med mælk og honning, og syv mægtige bjerge, hvorefter der vokse roser og liljer, hvorefter jeg vil fylde dine børn med glæde.

{2:20} gør ret til enke, døm faderløse,

give til fattige, forsvare forældreløse, klæde den nøgne,

{2:21} helbrede den ødelagte og svage, griner ikke en halt mand til foragt, forsvare de lemlæstede, og lad den blinde mand

komme ind i synet af min klarhed.

{2:22} holde gamle og unge inden for dine vægge.

{2:23} hvor som helst du findest døde, tage dem og begrave dem, og jeg vil give dig det første sted min opstandelse.

{2:24} overholde stadig, O mit folk, og tage din hvile, for thy stilhed stadig komme.

{2:25} fodre dine børn, O du god sygeplejerske; stablish deres fødder.

{2:26} som tjenere, hvem jeg har givet dig, der ikke én af dem skal omkomme; for jeg vil kræve dem fra blandt thy nummer.

{2:27} ikke være træt: når dagen for problemer og tyngde kommer, andre skal græde og være sorgfuld, men Du skal være glædelig og har overflod.

{2:28} hedningerne skal misunder dig, men de skal kunne for at gøre noget mod dig, siger Herren.

{2:29} mine hænder skal dække dig, så dine børn skal ikke se helvede.

{2:30} være glade, O du mor, med dine børn; for jeg vil levere dig, siger Herren.

{2:31} huske dine børn, der sover, for jeg skal bringe

dem ud af siderne af jorden, og forkynde barmhjertighed mod dem: for jeg er barmhjertig, siger Herren den Almægtige.

{2:32} omfavne din børn indtil jeg kommer og forkynde barmhjertighed

til dem: for min wells kørt over, og min nåde skal ikke

Fail.

{2:33} jeg Esdras modtaget en afgift af Herren ved den Mount Oreb, at jeg skulle gå til Israels; men da jeg kom til dem, de satte mig på nul, og foragtede den befaling af Herren.

Side 709 2 Esdras

{2:34} og derfor siger jeg til jer, O i hedenske, der høre og forstå, se til din hyrde, meddeler han dig evig hvile; for han er nær for hånden, der skal komme i slutningen af verden.

{2:35} være klar til belønning af riget, for den evige lys skal skinne på dig i al evighed.

{2:36} flygte skyggen af denne verden, modtager den glæde af din herlighed: jeg bevidne min frelser åbent.

{2:37} O modtage den gave, der er givet dem, og være glad,

at give tak til ham, der har ført dig til den himmelske Kongerige.

{2:38} opstå op og stå, se antallet af dem som forsegles i festen for Herren;

{2:39} der er afvejet fra skyggen af verden, og har modtaget herlige klæder af Herren.

{2:40} tage dit nummer, O Sion, og lukke op dem af Thine der er klædt i hvidt, som har opfyldt loven af Herren.

{2:41} antallet af dine børn, hvem du longedst for er opfyldt: bønfaller Herren, magt, thy mennesker, som er blevet kaldt fra begyndelsen, kan være helliget.

{2:42} jeg Esdras så på bjerget Sion et stort folk, Hvem kunne ikke nummer og de alle roste Herren med sange.

{2:43} og midt blandt dem var der en ung mand en høj statur, højere end resten, og ved hver eneste af deres hoveder han sat kroner og var mere ophøjet; som jeg beundrede meget.

{2:44} så jeg spurgte englen, og sagde: Herre, hvad er disse?

{2:45} han svarede og sagde til mig, disse være de der har sat ud den dødelige tøj, og sætte på udødelig, og har tilstået Guds navn: nu er de kronet, og modtage palms.

{2:46} så sagde jeg til englen, hvad unge person er det at crowneth dem, og giver dem palmer i hænderne?

{2:47} så han svarede og sagde til mig, det er søn af Gud, hvem de har tilstået i verden. Derefter begyndte jeg høj grad at rose dem, der stod så stift for navnet af Herren.

{2:48} så englen sagde til mig, gå din vej, og fortælle mit folk hvad slags ting, og hvor store undere af Herren din Gud, har du set.

{3:1} i det tredivte år efter ruin af byen var jeg i Babylon og lay urolige over min seng, og mine tanker kom op over mit hjerte:

{3:2} for jeg så ødelæggelse af Sion, og rigdommen af dem, der boede i Babylon.

{3:3} og min ånd var øm flyttet, så at jeg begyndte at

tale ord fuld af frygt for at den Højstes, og sagde,
{3:4} O Herre, der bearest regel, du spakest på den
begynder, når du plante i jorden, og at selv
alene, og commandedst folket,
{3:5} og gav et organ til Adam uden sjæl, som
var udførelse af dine hænder, og puster i
ham ånde af liv, og han blev gjort levende foran dig.
{3:6} og du leadest ham ind i paradys, som thy højre
hånd havde plantet, før nogensinde jorden kom frem.
{3:7} og ham du gav befaling til at elske
Thy måde: som han overtrådt, og straks du
appointedst død i ham og hans generationer, hvoraf
kom nationer, stammer, mennesker og slægter, ud af antallet.
{3:8} og alle mennesker gik efter deres egen vilje, og
gjorde vidunderlige ting foran dig, og foragtede thy
befalinger.
{3:9} og igen i forbindelse med tid du broughtest den
oversvømmelse over dem, der boede i verden, og destroyedst
dem.
{3:10} og det skete i hver af dem, der som død

var til Adam, så var oversvømmelse til disse.

{3:11} alligevel, en af dem du leftest, nemlig

Noah med hans husstand, hvoraf kom alle retfærdige mænd.

{3:12} og det skete, at da de, der boede på

jorden begyndte at formere sig, og havde fået dem mange

børn, og var et stort folk, de begyndte igen at blive

mere ugudelige end først.

{3:13} nu da de boede så ugudeligt foran dig,

du vælge dig en mand blandt dem, hvis

navn var Abraham.

{3:14} ham du lovedst, og ham kun du

shewedst thy vil:

{3:15} og påkaldte en evig pagt med ham,

lovede ham, at du wouldest aldrig svigte sit frø.

{3:16} og ham du gav Isaac, og til Isaac

også du gav Jakob og Esau. Med hensyn til Jacob har du

Vælg ham til dig, og sætte af Esau: og så Jacob blev en

stor skare.

{3:17} og det skete, at da du leadest hans

frø ud af Egypten, du broughtest dem op til mount

Sinai.

{3:18} og bukkende himlene, du indstillet hurtigt den jorden, movedst hele verden, og påkaldte dybet for at skælve, og troubledst mænd i alderen.

{3:19} og din herlighed gik igennem fire porte, brand, og jordskælv, og vind og kulde; at du saa give lov efterkommere af Jacob og flid til den generation af Israel.

{3:20} og endnu tokeest du ikke fra dem en onde hjerte, at thy lov kan frembringe frugt i dem.

{3:21} til den første Adam forsynet med et onde hjerte overskrides, og blev overvundet; og så alle de, der er født af ham.

2 Esdras side 710

{3:22} således svagelighed blev gjort permanent; og loven (også) i hjertet af folk med malignity af den rod; således at gode drog derfra, og onde abode stadig.

{3:23} så gange gået bort, og i år var bringes til ophør: så har du hæve dig op en tjener, kaldet David:

{3:24} hvem du commandedst til at bygge en by for thy navn, og at tilbyde røgelse og oblations dig deri.

{3:25} når dette var gjort mange år, så de der beboede by svigtede dig,

{3:26} og i alle ting gjorde selv som Adam og alle hans generationer havde gjort: for de også havde et onde hjerte:

{3:27} og så du gav din by over i hænderne på dine fjender.

{3:28} er deres gerninger så bedre at bebo Babylon, at de skal derfor have herredømme over Sion?

{3:29} for hvornår jeg kom did, og havde set impieties uden nummer, så så min sjæl mange Misdædere i dette tredivte år, således at mit hjerte svigtet mig.

{3:30} for jeg har set, hvordan du sufferest dem synde, og har sparet onde magtsyge: og har ødelagt thy mennesker, og har bevaret jeres fjender, og har ikke betød det.

{3:31} jeg husker ikke, hvordan denne måde kan overlades: er de derefter af Babylon bedre end de af Sion?

{3:32} eller er der nogen andre mennesker, der kender dig ved siden af Israel? eller hvilken generation hath så troede thy pagter som Jacob?

{3:33} og endnu deres belønning viser sig ikke, og deres Labour har ingen frugt: for jeg har gået her og der igennem hedningerne, og jeg ser at de flyder i rigdom, og tror ikke ved thy befalinger.

{3:34} vejer du derfor vores ugudelighed nu i den balance, og deres 's også at dvæle i verden; og så skal dit navn ikke hvor være fundet men i Israel.

{3:35} eller Hvornår var det at de der dvæle ved den jorden har ikke syndet i dine øjne? eller hvad folk har så holdt thy befalinger?

{3:36} du skal finde, at Israel ved navn har holdt thy leveregler; men ikke hedenske.

{4:1}, og den engel, der blev sendt til mig, hvis navn var Uriel, gav mig et svar,

{4:2} og sagde, dit hjerte har gået for vidt i denne verden, og synes du at forstå måde den Højstes?

{4:3} så sagde jeg, ja, min herre. Og han svarede mig,

og sagde, jeg er sendt til at forkynde dig tre måder, og at indstille frem

tre similitudes foran dig:

{4:4} regionaldomstolen hvis du kan erklære mig en, jeg vil forkynde

dig også den måde, som du ønsker at se, og jeg skal forkynde dig fra hvorfra den onde hjerte kommer.

{4:5} og jeg sagde, fortælle om, min herre. Derefter sagde han til mig,

Gå din vej, vejer mig vægten af ilden, eller måle mig

blast af vinden, eller ringe til mig igen i dag, der er forbi.

{4:6} så svarede jeg og sagde, hvad mennesket er i stand til at gøre

det, at du shouldest spørge sådanne ting for mig?

{4:7} og han sagde til mig, hvis jeg skulle spørge dig hvor stor

boliger er midt i havet, eller hvor mange fjedre

er i begyndelsen af dybet, eller hvor mange fjedre er

over hvælvingen, eller som er udgifterne af paradiset:

{4:8} Peradventure du wouldest siger til mig, jeg aldrig

gik ned i dybet, og heller ikke endnu i helvede, heller ikke jeg

nogensinde klatre op til himlen.

{4:9} alligevel nu har jeg bedt dig men kun af den brand og vind, og i dag wherethrough du har bestået, og ting som du ikke kan være adskilt, og endnu kan du give mig nogen svar på dem.

{4:10} han sagde desuden til mig, din egen ting, og som er vokset op med dig, kan du ikke vide;

{4:11} hvordan dit fartøj derefter skal kunne forstå måde, hvorpå højest, og verden er nu udadtil beskadiget for at forstå den korrupsion, der er tydelig i min synet?

{4:12} så sagde jeg til ham, det var bedre, at vi var slet ikke, end at vi bør lever stadig i ugudelighed, og til lider, og ikke at vide derfor.

{4:13} han svarede mig, og sagde, jeg gik ind i en skov i en almindelig, og træerne tog advokat,

{4:14} og sagde: kom, lad os gå og føre krig mod havet, det kan afvige væk før os, og at vi kan gøre os mere skov.

{4:15} oversvømmelser af havet også på lignende måde tog Counsel, og sagde, kom, lad os gå op og undertvinge skoven

af sletten, som der også vi kan gøre os et andet land.

{4:16} tanke af træ var forgæves, for ilden

kom og forbruges det.

{4:17} tanken om oversvømmelserne i havet kom ligeledes

til nul, for sandet stod op og stoppede dem.

{4:18} Hvis du var dommer nu betwixt disse to, hvem

wouldst du begynde at retfærdiggøre? eller hvem wouldst du

fordømmer?

{4:19} jeg svarede og sagde: sandelig det er en tåbelig tanke

at de begge har udtænkt, for jorden er givet den

træ og havet også har sin plads til at bære hans
oversvømmelser.

{4:20} så svarede han mig, og sagde, du har givet en

lige dom, men hvorfor dømmes du ikke dig selv også?

{4:21} for ligesom jorden er givet træ, og

havet til hans oversvømmelser: selv så de, som bor på jorden

kan forstå noget, men det, der er på jorden:

og der bor over himlen han kan kun

forstå de ting, der ligger over højden af den

himlen.

{4:22} så svarede jeg og sagde, jeg bønfaller dig, O Herre,

Side 711 2 Esdras

Lad mig have forståelse:

{4:23} for det ikke var min mening at være nysgerrig på høje ting, men som forbi os dagligt, nemlig, derfor

Israel er opgivet som en bebrejdelse til hedningerne, og for hvad

Årsag de folk, som du har elsket er givet

ugudelige nationer, og hvorfor loven om vores forfædre er

bragt til nul, og de skriftlige pagter kommer til ingen

effekt,

{4:24} og vi passere væk ud af verden som

græshopper, og vores liv er forbavselse og frygt, og vi

er ikke værdig til at opnå nåde.

{4:25} Hvad vil han så gøre hans navn hvorved vi

kaldes? disse ting har jeg spurgt.

{4:26} så svarede han mig, og sagde: jo mere du

searchest, jo mere du må undre; verden hasteth

hurtig til at forgå,

{4:27} og kan ikke forstå de ting, der er

lovede at retfærdige i tid til at komme: for denne verden er fuld af uretfærdighed og skrøbeligheder.

{4:28} men som om de ting, som du askest mig, jeg vil fortælle dig; for onde er sået, men ødelæggelsen heraf er endnu ikke kommet.

{4:29} Hvis derfor det, der er sået ikke slås op og ned, og hvis det sted, hvor onde er sået passere ikke væk, kan så det kommer der er tilsået med god.

{4:30} for korn af ond frø hath blevet sået i den hjertet af Adam fra begyndelsen, og hvor meget gudløshed har det bragt til denne tid? og hvordan meget skal det endnu frembringe indtil tidspunktet for tærskning kommer?

{4:31} Overvej nu af dig selv, hvor stor frugt af ugudelighed kornet af onde frø har frembragt.

{4:32} og når ørerne skal skæres ned, som er uden nummer, hvor stor en gulv skal de fylde?

{4:33} så jeg svarede og sagde, hvordan, og når skal disse ting kommer til at passere? Derfor er vores år få og

onde?

{4:34} og han svarede mig at sige, gøre ikke du fremskynde over de mest højeste: for thy hastværk er forgæves at være over

ham, for du har langt overskredet.

{4:35} gjorde ikke sjæle også af retfærdige ask spørgsmål disse ting i deres kamre, sagde: hvor længe skal jeg håber på denne måde? Når kommer frugten af gulvet af Vores belønning?

{4:36} og til disse ting Uriel Ærkeenglen gav

Dem besvare, og sagde, selv når antallet af frø er du har udfyldt: for han har vejet verden i balance.

{4:37} af foranstaltning har han målte gange; og ved antallet har han nummererede gange; og han flytte ikke heller ikke røre dem, indtil de nævnte foranstaltning være opfyldt.

{4:38} så svarede jeg og sagde: O Herre, bearest regel, selv vi alle er fulde af impietet.

{4:39} og for vores skyld det tages til følge er der gulve retfærdiges er ikke fyldt, på grund af synder af dem der bor på jorden.

{4:40}, så han svarede mig, og sagde, gå din vej til en kvinde med barn, og spørg hende, når hun har opfyldt hendes ni måneder, hvis hendes livmoder kan holde fødslen længere inden for hende.

{4:41} så sagde jeg nej, Herre, der ikke kan hun. Og han sagde til mig, i graven kamre af sjæle er ligesom den livmoderen af en kvinde:

{4:42} for som som en kvinde, der travaileth gør hast at undslippe nødvendigheden af travail: alligevel gøre disse steder hast at levere de ting, der er forpligtet til dem.

{4:43} fra begyndelsen, se, hvad du ønsker at Se, det skal være robede dig.

{4:44} så svarede jeg og sagde, hvis jeg har fundet for i dine øjne, og hvis det er muligt, og hvis jeg skal mødes derfor,

{4:45} forkynde mig derefter om der er mere at komme end er fortiden, eller mere fortid end er til at komme.

{4:46} Hvad er tidligere jeg kender, men hvad er til at komme jeg

Kend ikke.

{4:47} og han sagde til mig, står på højre side,

og jeg skal udlægge similitude dig.

{4:48} så jeg stod og så, og se, en varm brændende
ovn forbi før mig: og det skete, da den
flammen var gået, jeg kiggede, og se, røg
forblev stadig.

{4:49} efter det der før mig en vandig
Sky, og sendt ned meget regn med en storm; og når den
stormfulde regn var forbi, dråberne forblev stadig.

{4:50} så sagde han til mig, overveje med dig; som
regnen er mere end dråberne, og som ilden er større end
røg; men dråberne og røgen stadig bag: så
den mængde, der er tidligere overgik mere.

{4:51} så jeg bad, og sagde, kan jeg levende, tror du,
indtil da? eller hvad der skal ske i disse dage?

{4:52} han svarede mig, og sagde, som for poletter
som du askest mig, jeg kan fortælle dig af dem delvis: men
som at røre dit liv, er jeg ikke sendt til forkynde dig; for det ikke
gør jeg
kende den.

{5:1} alligevel som kommende poletter, se, dagene

kommer, at de, der bor på jorden skal tages
i et stort antal, og måde af sandheden skal være skjult, og
landet skal være goldt troens.

{5:2} men ugudelighed skal være øget ovenfor, at der
nu ser du, eller at du har hørt længe siden.

{5:3} og landet, så ser du nu for at have root, skal
du se spildt pludselig.

{5:4} men hvis de mest høj yde dig at leve, du skal
Se efter den tredje basun, at solen skal pludselig skinne
igen i nat, og månen tre gange i dag:

2 Esdras side 712

{5:5} og blod skal slippe ud af træ og sten
afgiver sin stemme, og folk skal blive urolige:

{5:6} og selv han skal herske, hvem de ser ikke for at
bo på jorden, og hønsene finder deres flight
væk sammen:

{5:7} og Sodomitish havet skal uddrive fisk, og
gøre en støj om natten, som mange ikke har kendt: men
de skal alle høre stemme herom.

{5:8} der skal være en forvirring også i mange steder, og

ilden sendes oft igen, og de vilde dyr skal ændre deres steder, og menstruous kvinder skal bringe frem monstre:

{5:9} og salt vand skal findes i søde, og alle venner skal ødelægge hinanden; derefter skal wit skjule sig selv og forståelse trække sig tilbage til sin hemmelige kammer, {5:10} og der søges af mange, og alligevel ikke være fundet: derefter uretfærdighed og incontinency skal ganges på jorden.

{5:11} ét land også skal spørge en anden, og sige, er retfærdighed, der gjør en mand retfærdige gennemgået dig? Og det vil sige, nej.

{5:12} samtidig skal mænd håber, men intet opnå: de skal arbejde, men deres måder skal ikke trives.

{5:13} at forkynde dig sådan møntefterligninger jeg har forlade; og hvis du

Wilt beder igen, og græde som nu, og hurtigt endda dage du skal høre endnu større ting.

{5:14} så jeg vågnede, og en ekstrem frygt gik gennem hele min krop og mit sind var urolige, så det

besvime.

{5:15} så englen, der var kommet til at tale med mig afholdt mig, trøstede mig, og satte mig på mine fødder.

{5:16} og i den anden nat det skete, at

Salathiel kaptajn af mennesker kom til mig og sagde,

Hvor har du været? og hvorfor er dit ansigt så tunge?

{5:17} Knowest du ikke at Israel er forpligtet til dig i landet af deres fangenskab?

{5:18} op derefter, og spiser brød og svigte os ikke, som den hyrde, der leaveth sin flok i hænderne på grusomme ulve.

{5:19} så sagde jeg til ham, gå dine veje fra mig, og kom ikke nær mig. Og han hørte, hvad jeg sagde, og gik fra mig.

{5:20} og så jeg fastede syv dage, sorg og grædende, gerne som Uriel engel havde befalet mig.

{5:21} og efter syv dage så det var, at tankerne af mit hjerte var meget tungt til mig igen,

{5:22} og min sjæl inddrives ånd af forståelse, og jeg begyndte at snakke med den højeste igen,

{5:23} og sagde: O Herre, bearest regel, hvert træ af jorden og alle træer deraf, har du valgt dig en kun vin:

{5:24} og af alle lande i hele verden, du har valgt dig en pit: og af alle blomster heraf en lilje:

{5:25} og alle dybder af havet du har fyldt dig, en flod: og alle byggede byer du har helliget Sion til dig selv:

{5:26} og af alle de høns, der er oprettet du har opkaldt dig en due: og alt de kvæg, der er lavet du har givet dig ét får:

{5:27} og blandt alle Skarerne af mennesker du har fået dig ét folk: og dette folk, som du lovedst, du gav en lov, der er godkendt af alle.

{5:28} og se, O Herre, hvorfor har du givet denne ene folk over for mange? og ved den ene rod har du udarbejdet andre, og hvorfor har du spredt thy kun én folk blandt mange?

{5:29} og de, som afkræfte dine løfter, og troede ikke thy pagter, har trådt dem ned.

{5:30} hvis du har så meget hader dit folk, endnu
forkynde du straffe dem med dine egne hænder.

{5:31} nu når jeg havde talt disse ord, engel
der kom til mig om natten før blev sendt til mig,

{5:32} og sagde til mig, hør mig, og jeg vil instruere
dig; Lyt til det, at jeg siger, og jeg skal fortælle dig
mere.

{5:33} og jeg sagde, tale om, min herre. Så sagde han til
mig, du er øm urolig i sindet for Israels skyld: elsker
du at folk bedre end han, der gjorde dem?

{5:34} og jeg sagde: Nej, Herre: men meget sorg har jeg
talt: for min tøjlerne smerter mig hver time, mens jeg
arbejdskraft til

forstå måde den Højestes, og at opsøge en del
i sin dom.

{5:35} og han sagde til mig, du ikke kan. Og jeg sagde:
Derfor, Herre? hvortil blev jeg født dengang? eller hvorfor var
ikke min moders liv så min grav, som jeg ikke måske har
set travail af Jacob og den trættende slid af bestanden
af Israel?

{5:36} og han sagde til mig, antal mig tingene der er endnu ikke kommet, samle mig sammen slagge, der er spredt i udlandet, gøre mig blomsterne grønne igen, der visne,

{5:37} åbner mig de steder, der er lukket, og bringe mig frem vindene, der i dem er kæft, forkynde mig billedet en stemme: og så vil jeg erklære dig ting at du labourest at vide.

{5:38} og jeg sagde: O Herre, bearest regel, der kan ved disse ting, men der har ikke hans bolig med mænd?

{5:39} som for mig, jeg er uklogt: Hvordan kan jeg så tale om disse ting, som du askest mig?

{5:40} så sagde han til mig, som du kan ingen gøre af disse ting, som jeg har talt om, kan så du ikke finde ud af min dom, eller i sidste ende den kærlighed, som jeg har

lovede for mit folk.

Side 713 2 Esdras

{5:41} og jeg sagde, se, O Herre, men kunst du nær til

dem der reserveres indtil udgangen: og hvad skal de gøre der har været før mig, eller vi, der nu, eller de, kommer efter os?

{5:42} og han sagde til mig, jeg vil sammenligne min dom til en ring: ligesom der er ingen slaphed af sidst, så der er ingen hurtighed af først.

{5:43} så jeg svarede og sagde: Couledest du ikke lave dem der har gjort, og være nu, og der er at komme på én gang; så du kunne forkynde din dom den før?

{5:44} så svarede han mig, og sagde, skabning kan ikke hastværk ovenfor maker; ej heller kan verden holde dem på én gang, skal blive oprettet heri.

{5:45} og jeg sagde, som du har sagt din tjener, der du, som skænker livet for alle, har givet liv på én gang til den væsen, som du har oprettet, og væsen bare det: selv så det kan nu også bære dem, der nu være til stede på én gang.

{5:46} og han sagde til mig, beder livmoderen af en kvinde, og siger til hende, hvis du bringest frem børn, hvorfor dost du det ikke sammen, men efter hinanden? bede hende

derfor bringe frem ti børn på én gang.

{5:47} og sagt, hun kan ikke: men skal gøre det ved afstand af tid.

{5:48} så sagde han til mig, så har jeg givet den livmoderen af jorden til dem, der er tilsået i det i deres gange.

{5:49} for ligesom som et lille barn kan ikke frembringe den ting, der hører til gamle, så har jeg afsat den verden, som jeg har oprettet.

{5:50} og jeg spurgte, og sagde, at se du har nu givet mig måde, jeg vil gå videre til at tale foran dig: for vores mor, hvem du har fortalt mig at hun er ung, nærmer nu sig til alder.

{5:51} han svarede mig, og sagde: Spørg en kvinde aflægger børn, og hun skal fortælle dig.

{5:52} siger til hende, derfor er de som du har nu bragt frem som dem, der var før, men mindre af statur?

{5:53} og hun skal svare dig, de, der er født i til styrke for de unge er en mode, og de der er født i tid af alder, da livmoderen faileth, er

ellers.

{5:54} finder du derfor også, hvordan at ere mindre af statur end dem, der var før dig.

{5:55} og så er de, der kommer efter dig mindre end jer, som de skabninger, som nu begynder at blive gammel, og har bestået

over styrke for de unge.

{5:56} så sagde jeg, Herre, jeg bønfalder dig, hvis jeg har fundet begunstige i dine øjne, forkynde din tjener, ved hvem du visitest

Thy væsen.

{6:1}, og han sagde til mig, i begyndelsen, når den jorden blev foretaget, før grænser af verden stod, eller nogensinde vindene blæste,

{6:2}, før det tordnede og lignede, eller nogensinde den fundamentet til paradise blev lagt,

{6:3} før fair blomsterne var set, eller nogensinde den bevægelige beføjelser blev etableret, før de utallige væld af engle var samlet,

{6:4} eller nogensinde højder af luften blev løftet op, før

foranstaltninger af hvælvingen blev navngivet, eller nogensinde den

skorstene i Sion var varm,

{6:5} og ere de nuværende år blev opsøgt, og eller nogensinde opfindelser af dem, at nu synd var slået, før de blev forseglede, har indsamlet tro for en skat:

{6:6} så gjorde jeg overveje disse ting, og de alle var foretaget gennem mig alene, og ingen andre: af mig også de skal være afsluttet, og ingen andre.

{6:7} så svarede jeg og sagde: Hvad skal afskeden stykker af gange? eller Hvornår skal være i slutningen af først og begyndelsen af det der followeth?

{6:8} og han sagde til mig, fra Abraham til Isak, Da Jakob og Esau blev født af ham, Jacobs hånd holdt første hælen af Esau.

{6:9} for Esau er verdens ende, og Jacob er den begyndelsen af det der followeth.

{6:10} hånd mand er mellem hælen og hånden: andre spørgsmål, Esdras, beder du ikke.

{6:11} jeg svarede så og sagde: O Herre, bearest regel,

Hvis jeg har fundet ind i dine øjne

{6:12} jeg bønfaller dig, forkynde din tjener slutningen af thy tokens, som du shewedst mig del i aftes.

{6:13}, så han svarede og sagde til mig, stå op ved dine fødder, og høre en mægtig klingende stemme.

{6:14} og det skal være som det var en stor bevægelse; men den

sted hvor du står må ikke flyttes.

{6:15} og derfor hvornår det taler Vær ikke bange for: for ordet er i slutningen, og grundlaget for jorden er forstået.

{6:16} og hvorfor? fordi talen af disse ting bæver og er flyttet: for det ved at slutningen af disse ting skal ændres.

{6:17} og det skete, at da jeg havde hørt det jeg stod op på mine fødder og lyttede, og se, der var en stemme at talte, og lyden af det var som lyden af mange vande.

{6:18} og det sagde, se, dagene komme, som jeg vil begynde at tegne nær, og for at besøge dem, at dvæle ved den

jorden,

{6:19} og vil begynde at lave inkquisitionen af dem, hvad de være at have ondt uretfærdigt med deres uretfærdighed, og når lidelse af Sion skal blive opfyldt;

{6:20} og Hvornår verden, det begynder at forsvinde væk, skal være færdig, så vil jeg forkynde disse poletter: den bøger skal være åbnet før firmamentet, og de skal

2 Esdras side 714

Se alle sammen:

{6:21} og for et år gamle børn skal tale med deres stemmer, kvinder med børn skal bringe frem uheldige børn på tre eller fire måneder gamle, og de skal Live, og hæves op.

{6:22} og pludselig anføres de tilsåede steder unsown, skal de fulde opbevaringssteder pludselig findes tomme:

{6:23} og tha trompet afgiver en lyd, som når hver mand hører, de skal være pludselig bange.

{6:24} på tidspunktet skal venner kæmpe mod en anden som fjender, og jorden skal stå i frygt med dem, der

bo deri, springs af springvand skal stå stille,
og i tre timer skal de ikke køre.

{6:25} hvo remaineth fra alle disse, at jeg har
fortalte dig skal flygte, og se min frelse, og i slutningen af
din verden.

{6:26} og de mænd, der er modtaget skal se det, der
har ikke smagt død fra deres fødsel: og hjertet af den
indbyggere skal ændres, og forvandlet til en anden
betydning.

{6:27} for onde skal være sat ud, og bedrag skal være
slukkes.

{6:28} som for tro, det skal blomstre, korrupcion skal være
overvinde, og sandhed, der har været så længe uden
frugt, skal erklæres.

{6:29} og når han talte med mig, se, da jeg kiggede af
lille og lidt med ham før hvem jeg stod.

{6:30} og disse ord sagde han til mig; Jeg er kommet
forkynde dig tid af natten for at komme.

{6:31} hvis du beder endnu mere, og hurtigt syv dage
igen, jeg skal fortælle dig større ting om dagen end jeg har

hørt.

{6:32} for din røst er hørt før de mest høj: for

Mighty hath set thy retfærdige behandling, han har set
også thy kyskhed, som du har haft lige siden din ungdom.

{6:33} og derfor har han sendt mig at forkynde dig alle
disse ting, og for at sige dig, Vær ved godt mod og
frygt ikke

{6:34} og skynde sig ikke med de tider, der er forbi,
tror forfængelig ting, så du kan ikke skynde mig fra sidstnævnte
gange.

{6:35} og det skete, efter dette, at jeg græd igen,
og fastede syv dage på samme måde, at jeg kan opfylde de
tre uger, som han fortalte mig.

{6:36} og i ottende nat var mit hjerte omstridte inden for
mig igen, og jeg begyndte at tale før de mest høj.

{6:37} til min ånd var stærkt på ilden, og min sjæl
var i nød.

{6:38} og jeg sagde: O Herre, du spakest fra den
begyndelsen af skabelsen, selv den første dag og udøser
således;

Lad himlen og jorden gøres; og dit ord var en perfekt arbejde.

{6:39}, og derefter var den ånd, og mørke og stilhed var på hver side; lyden af mandens stemme var endnu ikke dannet.

{6:40} så commandedst du en rimelig lys at komme frem af thy skatte, at dit arbejde kan forekomme.

{6:41} på andendagen du påkaldte ånden af den firmament, og commandedst det til del sønder og gøre en division betwixt de farvande, der den ene side kan gå op, og den anden forblive under.

{6:42} på den tredje dag du kommando, den vand bør indsamles i den syvende del af jorden: seks klap har du tørret op, og holdt dem, i hensigten at af disse kan nogle at være plantet af Gud og dyrket tjene dig.

{6:43} for så snart dit ord drog til arbejde blev gjort.

{6:44} for straks der var stor og utallige frugt og mange og dykkere fornøjelser for smagen, og

blomster af uforanderlig farve og lugt af vidunderlige
lugt: og dette blev gjort den tredje dag.

{6:45} på den fjerde dag du commandedst, den
solen skal skinne, og månen giver sit lys og stjernerne
skal være i orden:

{6:46} og gav dem en afgift for at gøre tjeneste for mennesket,
der skulle gøres.

{6:47} på den femte dag du udøser til syvende
del, hvor vandet var samlet, det skal bringe
frem levende væsner, høns og fisk: og så det kom til
pass.

{6:48} for vandets dum og uden liv frembragte
levende ting på befaling af Gud, at alle mennesker
kan prise dine forunderlige gerninger.

{6:49} derefter har du ordinere to levende væsner, de
én du calledst Enok, og de andre Leviathan;

{6:50} og adskille den ene fra den anden: for den
syvende del, nemlig, hvor vandet var samlet
sammen, kan ikke holde dem begge.

{6:51} til Enok du gav en del, som var tørret

op den tredje dag, så han skal bo i den samme del,
hvori er en tusind bjerge:

{6:52} men til Leviathan du gav den syvende del,
nemlig den fugtige; og har holdt ham til at blive fortæret af
hvem du vil., og Hvornår.

{6:53} på den sjette dag du gav befaling
til jorden, at før dig skal det frembringe bæster,
kvæg og krybende ting:

{6:54} og efter disse, Adam også, hvem du påkaldte
Herren i alle dine skabninger: af ham kommer vi alle, og
mennesker
også hvem du har udvalgt.

{6:55} alt dette har jeg talt før dig, O Herre,
fordi du påkaldte verden for vores skyld

Side 715 2 Esdras

{6:56} som for de andre mennesker, som også kommer af
Adam,

du har sagt at de er ikke noget, men være ligesom til spyt:
og har sammenlignet overfloden af dem til en dråbe der
falder fra et fartøj.

{6:57} og nu, O Herre, se, disse hedenske, som

nogensinde har været ansete som intet, er begyndt at være lords

over os, og at fortære os.

{6:58} men vi dit folk, hvem du har kaldet thy

førstefødte, thy kun enbårne, og thy inderlig elsker, får

i deres hænder.

{6:59} gøre hvis verden nu gøres for vores skyld, hvorfor

Vi besidder ikke arv med verden? Hvor længe

skal udholde dette?

{7:1}, og da jeg havde gjort med at tale disse

ord, der blev sendt til mig den engel, som havde været

sendt til mig nætterne før:

{7:2}, og han sagde til mig, Up, Esdras, og høre det

ord at jeg er kommet for at fortælle dig.

{7:3} og jeg sagde, tale om, min Gud. Så sagde han til

mig, havet er beliggende i et stort sted, at det kunne være dyb

og

Enestående.

{7:4} men sætte indgangen var smalle, og indkvartering

en flod;

{7:5} der så kunne gå ind i havet for at se på det, og

at udelukke det? Hvis han gik ikke igennem smalt, hvordan kunne han

komme ind i overordnede?

{7:6} der er også en anden ting; En by er byggede, og satte på et bredt felt, og er fuld af alle gode ting:

{7:7} indgangen heraf er smal, og ligger i en farligt sted at falde, ligesom som hvis der var en brand på den højre hånd, og til venstre et dybt vand:

{7:8} og én eneste vej mellem dem begge, selv mellem ilden og vandet, så lille at der kunne men en mand går der på en gang.

{7:9} Hvis denne by nu blev givet til en mand for en arv, hvis han aldrig skal passere faren sat før det, Hvordan skal han modtage denne arv?

{7:10} og jeg sagde, det er det, Herre. Derefter sagde han til mig,

Selv så også er Israels del.

{7:11} fordi for deres skyld jeg gjorde verden: og når Adam overtrådt mine love, så var forordnet nu er gjort.

{7:12} derefter var indgangene til denne verden lavet

smalle, fuld af sorg og travail: de er men par og onde,
fuld af farer, og meget smertefuld.

{7:13} for indgange af verdens ældste var bredt og
sikker på, og bragte udødelige frugt.

{7:14} hvis så de, der lever arbejdskraft ikke at indtaste disse
strædet

og forfængelig ting, de kan aldrig modtage dem, der er lagt op
for dem.

{7:15} nu derfor hvorfor disquietest du dig, at se
du er men en forgængelige menneske? og hvorfor er du flyttet,
der henviser til, at du er men dødelige?

{7:16} Hvorfor har du ikke overvejet i dit sind det
ting, der skal komme, i stedet for det, der er til stede?

{7:17} så svarede jeg og sagde: O Herre, bearest
regel, du har ordineret i thy lov, at retfærdige skal
arve disse ting, men at de ugudelige skal fortabes.

{7:18} ikke desto mindre retfærdige skal lide strædet
ting, og håb for hele: for de, der har gjort ondt
har lidt de strædet ting, og alligevel skal ikke se hele.

{7:19} og han sagde til mig. Der er ingen dommer ovenfor

Gud, og ingen, der har forståelse over højest.

{7:20} til der være mange der omkommer i dette liv, fordi

De foragter Guds, der ligger foran dem lov.

{7:21} for Gud har givet strædet befaling til som

kom, hvad de skal gøre for at leve, selv da de kom, og

hvad de skal overholde, for at undgå straf.

{7:22} ikke desto mindre de ikke var lydige til ham; Men

talte imod ham, og forestillet forfængelig ting;

{7:23} og bedraget sig af deres onde gerninger;

og sagde den Højstes, at han er ikke; og vidste ikke hans

måder:

{7:24} men hans lov har de foragtet, og nægtet hans

pagter; i sine vedtægter har de ikke været trofaste, og

hans værker har ikke udført.

{7:25} og derfor Esdras, for tomme er tom

ting, og for fuldt er fuld ting.

{7:26} Se, tid skal komme, at disse poletter

som jeg har fortalt dig kommer til at passere, og bruden

skal vises, og hun kommer frem skal blive set, at der nu er

trukket tilbage fra jorden.

{7:27} og hver den, der er leveret fra foresaid onder skal se min vidundere.

{7:28} for min søn Jesus skal blive åbenbaret med dem, der være med ham, og de, der fortsat skal fryde sig i fire hundrede år.

{7:29} efter disse år skal min søn Kristus dø, og alle mænd, der har liv.

{7:30} og verden skal blive forvandlet til den gamle tavshed syv dage, som i de tidligere domme: så ingen mand forbliver.

{7:31} og efter syv dage i verden, der endnu vågner ikke hæves op, og der skal dø der er beskadiget

{7:32} og jorden skal gendanne dem, der sover i hende, og så skal støvet dem, der bor i stilhed, og de hemmelige steder afgiver disse sjæle, der blev begået dem.

{7:33} og de mest høj anføres ved sæde for Dom og elendighed skal forgå, og langt lidelser skal have en ende:

2 Esdras side 716

{7:34} men dommen kun forbliver, sandheden skal stå,
og tro skal vokse sig stærke:

{7:35} og arbejde skal følge, og belønningen skal være
robede, og de gode gerninger skal være af kraft, og ond
gerninger skal være forsynet med ingen regel.

{7:36} så sagde jeg, Abraham bad først for den
Sodomites, og Moses for fædrene, som syndede i den
ørkenen:

{7:37} og Jesus efter ham for Israel i forbindelse med Akan:

{7:38} og Samuel og David til destruktion: og

Solomon for dem, der skulle komme til sanctuary:

{7:39} og Helias for dem, der modtog regn; og for de
død, at han kunne leve:

{7:40} og Ezechias for mennesker i tid af
Sennacherib: og mange til mange.

{7:41} så nu ser korrupsion er vokset op, og
ugudelighed steg, og retfærdige har bedt den
ugudelige: derfor skal det ikke være så nu også?

{7:42} han svarede mig, og sagde: denne nuværende liv ikke er
den ende, hvor meget herlighed overholde; Derfor har de

bad for svage.

{7:43}, men dag i doom skal være i slutningen af denne gang, og begyndelsen af udødelighed for at komme, hvori korrupsion er forbi,

{7:44} drikfældig er til ende, utroskab er afskåret, retfærdighed er vokset, og sandheden er dukket op.

{7:45} så skal ingen mand være i stand til at redde ham, der er ødelagt, og heller ikke at undertrykke ham, der har fået sejren.

{7:46} jeg svarede så og sagde, dette er min første og sidste siger, at det havde været bedre ikke at have givet jorden Adam: eller andet, da det blev givet ham, at have tilbageholdende ham fra synde.

{7:47} for hvad profit er det for mænd nu i denne nuværende tid til at leve i tyngde og efter døden for at kigge efter straf?

{7:48} O du Adam, hvad har du gjort? for selvom det var du, at syndet, du kunst ikke faldet alene, men vi alle der kommer fra dig.

{7:49} for hvad profit er det for os, hvis der være lovet os en udødelig tid, mens det har vi gjort værker

bringe død?

{7:50}, og at der er lovet os en evig håb,

der henviser til os selv at være mest wicked er foretaget forgæves?

{7:51} og at der er lagt til os boliger af

sundhed og sikkerhed, mens vi har boet ugudeligt?

{7:52}, og at herligheden den Højstes er holdt til

forsvare dem, som har ført en forsigtig liv, hvorimod vi har gik i de mest onde måder?

{7:53}, og at der bør være robede et paradis, hvis

frugt holder ud for nogensinde, hvori er sikkerhed og medicin, da vi ikke træder i det?

{7:54} (for vi har gået i ubehagelige steder.)

{7:55} og at ansigter af dem, der har brugt

afholdenhed skal skinne over stjernerne, mens vores ansigter skal være sortere end mørket?

{7:56} for mens vi boede og begået misgerninger, vi

betrages ikke, at vi skal begynde at lide for det efter død.

{7:57} så svarede han mig, og sagde: Dette er den

betingelse af den kamp, som mand, der er født efter den jorden skal kæmpe;

{7:58}, hvis han skal overvinde, skal han lide som du har sagt: men hvis han får sejren, modtager han ting at jeg siger.

{7:59} for dette er livets regionaldomstolen Moses talte til den mennesker, mens han levede, siger, vælg dig liv, så du kan leve.

{7:60} alligevel de troede ikke ham, heller ikke endnu i profeter efter ham, ikke heller ikke mig, som har talt til dem, {7:61}, der ikke bør være sådanne tyngde i deres destruktion, som skal være glæde over dem der er overbevist om, at frelse.

{7:62} jeg svarede så, og sagde, jeg véd, Herre, at de de fleste High kaldes barmhjertig, idet han har barmhjertighed med

dem, som endnu ikke er kommet ind i verden,

{7:63} og over for dem, også at henvende sig til sin lov;

{7:64} og at han er tålmodig, og lange taaler dem der har syndet, som hans skabninger;

{7:65}, og at han er gavmild, for han er klar til at give hvor det needeth;

{7:66}, og at han er stor barmhjertighed, for han multiplieth mere og mere barmhjertighed til dem der er til stede, og der er forbi, og også til dem som er til at komme.

{7:67}, hvis han ikke skal multiplicere hans barmhjertighed, verden

ville ikke fortsætte med dem, der arver deri.

{7:68} og han pardoneth; for hvis han ikke så hans godhed, som de, der har begået misgerninger måske lettes af dem, den ti tusindedel del af mænd bør ikke forblive levende.

{7:69} og dommer, hvis han ikke skal tilgive dem der er helbredes med hans ord, og slukkede væld af stridigheder,

{7:70} der bør være meget få forlod tages til følge i et utallige væld.

{8:1}, og han svarede mig at sige den højeste hath lavet denne verden for mange, men i verden til at komme for få.

{8:2} jeg vil fortælle dig et sindbillede, Esdras; Som når du

askest jorden, det skal sige dig, at det giver meget

Mould regionaldomstolen jordovn fartøjer er lavet, men lidt støv

guld kommer af: så er løbet af den nærværende verden.

Side 717 2 Esdras

{8:3} der være mange lavet, men nogle skal blive frelst.

{8:4} så svarede jeg og sagde, synke så ned, O min sjæl, forståelse, og fortære visdom.

{8:5} for du har aftalt at give øre og kunst villig til at profetere: for du har ikke længere plads end kun at leve.

{8:6} O Herre, hvis du lider ikke din tjener, som vi kan bede foran dig, og du give os frø til vores hjerte, og kultur for vores forståelse, at der kan komme frugten af det; Hvordan skal hver mand lever er korrupte, der aflægger den sted, hvor en mand?

{8:7}, for du er alene, og vi alle en udførelse af dine hænder, som du har sagt.

{8:8} for Hvornår kroppen er gammeldags nu i moderens livmoderen, og du skænker det medlemmer, thy væsen er bevaret

i ild og vand, og ni måneder doth thy håndværk

udholde thy væsen, som er skabt i hende.

{8:9}, men at der keepeth og er holdt skal både være bevaret: og når tid kommer, livmoderen bevares delivereth op de ting, der voksede i det.

{8:10} for du har befalet af dele af den organ, der er at sige, ud af brysterne, mælk skal gives, som er frugten af brysterne,

{8:11}, de ting, som er formet muligvis næres for en tid, indtil du disposest det til din nåde.

{8:12} du broughtest det op med din retfærdighed, og nurturedst det i din lov, og reformedst det med din dom.

{8:13} og du skal såre dybt det som dit væsen, og Quicken det som dit værk.

{8:14} hvis derfor du skal ødelægge ham som med så stor arbejdskraft var forældet, er det en nem ting at blive ordineret

af thy befaling, at de ting, som blev foretaget kan bevares.

{8:15} nu derfor, Herre, jeg vil tale; rørende mand i generelt, du kender bedst; men røre dit folk, for

Hvis skyld, undskyld;

{8:16} og som jeres arvelod, for hvis forårsage jeg
begræde; og for Israel, for hvem jeg er tunge; og Jacob,
for hvis skyld er jeg urolige;

{8:17} derfor vil jeg begynde at bede foran dig for
mig selv og for dem: Jeg finder faldet af os, som bor i
jord.

{8:18} men jeg har hørt hurtighed af dommeren som
er til at komme.

{8:19} derfor høre min stemme, og forstå min
ord, og jeg skal tale foran dig. Dette er begyndelsen
af ordene i Esdras, før han blev taget: og jeg sagde,

{8:20} O Herre, du som dwellest i everlastingness
som ser ovenstående ting i himlen og i den
luft;

{8:21} hvis trone er uvurderlig; Hvis herlighed muligvis ikke
blive forstået; før hvem værterne af engle stå
med skælvende,

{8:22} hvis tjeneste er fortrolige i vinden og ilden;
Hvis ordet er sand og talemåder konstant; Hvis

bud er stærk, og bekendtgørelse bange;
{8:23} hvis look drieth dybder, og harme
gjør bjerge at smelte væk; som sandheden

Hvad:

{8:24} O hører bøn af din tjener, og give øre til
andragende af dit væsen.

{8:25} til mens jeg bor jeg vil tale, og så længe jeg har
forståelse jeg vil besvare.

{8:26} O kig ikke synd i dit folk; men på
dem, der tjener dig i sandhed.

{8:27} betragter ikke de ugudelige opfindelser af hedenske,
men ønsket af dem, at holde dit vidnesbyrd
trængsler.

{8:28} tror ikke på dem, der har gået feignedly
før dig: men husk dem, der i henhold til thy
vil har kendt din frygt.

{8:29} lad det ikke blive din vilje til at ødelægge dem, som har
levede som dyr; men at se på dem, der har klart
lærte din lov.

{8:30} tager du ingen harme over dem, som er

betragtes som værre end dyr; men elsker dem, der altid sætte deres tillid i thy retfærdighed og herlighed.

{8:31} for vi og vore fædre hensynger af sådanne sygdomme: men på grund af os syndere du være kaldes barmhjertig.

{8:32} hvis du har et ønske om at have barmhjertighed med os, Du skal kaldes barmhjertig, os nemlig, der ikke har nogen værker af retfærdighed.

{8:33} for den netop, som har mange gode gerninger lagt med dig, skal ud af deres egne gerninger modtage belønning.

{8:34} for hvad er mand, at du shouldest tage utilfredshed med ham? eller hvad er en forgængelige generation, der

du shouldest være så bitter mod det?

{8:35} for i sandhed dem er ingen mand blandt dem, der skal født, men han har behandlet ugudeligt; og blandt trofaste der er ingen, som ikke har gjort galt.

{8:36} for i denne, O Herre, din retfærdighed og thy godhed skal angives, hvis du være barmhjertig mod dem der har ikke tillid til gode gerninger.

{8:37} så svarede han mig, og sagde, nogle ting har du talt rigtigt, og i henhold til dine ord, det skal være.

{8:38} for faktisk ikke vil jeg tænke på disponeringen af dem, som har syndet før døden, før dommen, før destruktion:

{8:39} men jeg vil fryde sig over disponeringen af den retfærdige, og jeg husker også deres pilgrimsfærd og frelse, og den belønning, at de skal have.

2 Esdras side 718

{8:40} sådan som jeg har talt om nu, så skal det ske.

{8:41} for som Agerdyrker sår meget frø ved

jorden, og planteth mange træer, og endnu en ting der er sået godt i hans sæson, kommer ikke op, hverken fortærer alt det

er plantet tage root: så er det dem, der er tilsået i verden; de skal ikke alle frelst.

{8:42} jeg svarede så og sagde, hvis jeg har fundet nåde, lade mig tale.

{8:43} som agerdyrkers frø fortages, hvis det

kommer ikke op, og modtager ikke thy regn i rette sæson; eller, hvis

der kommer for meget regn, og korrupte det:

{8:44} forgår så mand også, der er dannet med dine hænder, og kaldes dit eget billede, fordi du er ligesom ham, for hvis skyld du har gjort alle ting, og sammenlignede ham agerdyrkers efterkommere.

{8:45} ikke være vred på os men Skåne dit folk, og Hav barmhjertighed med din egen arv: for du er barmhjertig mod thy væsen.

{8:46} så svarede han mig, og sagde, det nuværende er for øjeblikket, og ting at kommer til sådanne, som er til at komme.

{8:47} for du kommer langt kort at du shouldest være stand til at elske min væsen mere end I: men jeg har mangengang trukket nær dig, og til det, men aldrig til det uretfærdige.

{8:48} i dette også du er fantastisk før mest

Høj:

{8:49}, fordi du har ydmyget dig selv, som det bliver dig, og har ikke bedømt dig værdig til at være meget herliggjort blandt retfærdige.

{8:50} for mange stor elendighed skal ske til dem der i den sidste tid skal bo i verden, fordi de har gik i stor stolthed.

{8:51} men forstår du for dig selv, og opsøge den ære for være såsom ligesom dig.

{8:52} for jer paradise åbnes, livets træ er plantet, tid til at komme er parat, plenteousness er lavet klar, en by er byggede, og resten er tilladt, ja, perfekt godhed og visdom.

{8:53} roden af onde er forsegleet op fra dig, svaghed møllet er hid fra dig, og korrupsion er flygtede ind i helvede til at blive glemt:

{8:54} sorger er gået, og i sidste ende er robede den skat af udødelighed.

{8:55} og derfor stille du ikke flere spørgsmål om mængden af dem, der fortabes.

{8:56} for når de havde taget frihed, de foragtede den de fleste High troede hån af hans lov, og svigtede hans veje.

{8:57} desuden de har trådt ned hans retfærdige,

{8:58} og sagde i deres hjerte, at der er ingen Gud; Ja

og at vide, at de skal dø.

{8:59} for som de ovennævnte ting skal modtage dem, så tørst og smerte er forberedt til dem: det var ikke hans vilje at mænd skal komme til nul:

{8:60} men de der oprettes har besmittet navnet af ham, der gjorde dem, og var utaknemlig ham som rede liv for dem.

{8:61}, og derfor er min dom nu ved hånden.

{8:62} disse ting har jeg ikke robede til alle menneskene, men til dig, og et par som dig. Så svarede jeg og sagde,

{8:63} se, O Herre, nu har du robede mig den væld af vidundere, som du vil begynde at gøre den sidste gange: men på hvilket tidspunkt du har ikke robede mig.

{9:1} han svarede mig derefter, og sagde, måler du den tid flittigt i sig selv: og når du ser en del af den tegn fortid, som jeg har fortalt dig før,

{9:2} så må du forstå, at det er den selvsamme tid, hvori højest vil begynde at besøge verden som han gjorde.

{9:3} derfor når der skal være set jordskælv og

uro af mennesker i verden:

{9:4} så må du godt forstå, at de mest høj talte om disse ting fra de dage, der var før dig, lige fra begyndelsen.

{9:5} for som som alt, hvad der er gjort i verden har en begyndelse og ophør og slutningen er manifesteret:

{9:6} har så gange også af højest almindelig begyndelse i undren og kraftfulde værker og endelser i virkninger og tegn.

{9:7}, og hver eneste der skal gemmes, og skal kunne at undslippe hans værker, og tro, hvorved ye har troede,

{9:8} skal bevares fra de nævnte farer, og skal

Se min frelse i mit land, og inden for mine grænser: for jeg har helliggjort dem for mig fra begyndelsen.

{9:9} så skal de være i sørgelige tilfælde, som nu har misbrugt mine måder: og de, der har kastet dem væk belærte skal bo i pinsler.

{9:10} for som i deres liv har modtaget ydelser, og har ikke kendt mig;

{9:11}, og de, der har afskyede min lov, mens de havde men frihed, og da endnu plads omvendelsens var åben til dem og forstod ikke, foragte men det;

{9:12} det samme skal vide det efter død af smerte.

{9:13} og derfor skal du ikke nysgerrig efter hvordan de ugudelige skal straffes, og Hvornår: men spørge, hvordan de retfærdige skal blive frelst, hvis verden er, og for hvem verden er skabt.

{9:14} så svarede jeg og sagde,

{9:15} jeg har sagt før, og nu gør tale, og vil taler det også herefter, at er der mange flere af dem.

Side 719 2 Esdras

som omkommer, end af dem, der skal gemmes:

{9:16} som en bølge er større end en dråbe.

{9:17} og han svarede mig at sige, som feltet er, så er også frø; som blomster, er sådan farverne også; såsom arbejderen er, er sådan også arbejde; og som Agerdyrker Is selv, så er hans opdræt også: for det blev tidspunktet for verden.

{9:18} og nu når jeg rede verden, som var

endnu ikke foretaget, selv for dem til at bo i det nu ikke bor,
manden talte imod mig.

{9:19} så allesammen adlød: men nu manerer
af dem, der er oprettet i denne verden, der er lavet er
ødelagt af en evig frø, og af en lov, der
uransagelige befri sig selv.

{9:20} var så jeg anses for verden, og se, der
fare på grund af de enheder, der var kommet ind i det.

{9:21} og jeg så, og sparet det stærkt, og har holdt mig
en drue i klyngen, og en plante af en stor mennesker.

{9:22} lade mængden omkomme derefter, som blev født i
forgæves; og lad min drue holdes, og min plante; for med stor
Labour har jeg gjort det perfekt.

{9:23} alligevel, hvis du vil. cease endnu syv dage
mere, (men du skal ikke fast i dem,

{9:24} men gå ind i et felt af blomster, hvor ingen hus er
byggede, og spiser kun blomster af feltet; smage intet kød,
Drik ikke vin, men Spis blomster kun;)

{9:25} og bede til højest hele tiden, så vil jeg
kom og snak med dig.

{9:26} så jeg gik min vej ind i feltet, som kaldes Ardath, ligesom han befalet mig; og der sad jeg blandt blomster, og spiste af urter i feltet, og den kød af samme tilfreds mig.

{9:27} efter syv dage jeg sad på græsset, og mit hjerte var ærgerlig inden for mig, sådan som før:

{9:28} og jeg åbnede min mund og begyndte at tale, før den Højestes, og sagde,

{9:29} O Herre, du gør dig til os, du spilder robede til vore fædre i ørkenen et sted hvor ingen mand btræder, i et øde sted, når de kom ud af Egypten.

{9:30} og du spakest sagde: Hør mig, O Israel; og markere mine ord, du frø af Jacob.

{9:31} for se, jeg tilså min lov i dig, og det skal bringe frugt i dig, og jer skal respekteres i det for evigt.

{9:32} men vore fædre, som har modtaget loven, holdt det ikke, og observeret ikke thy ordinancer: og selvom frugt thy lov ikke fortabes, heller ikke kunne det, for det var thine;

{9:33} endnu de, som modtog det omkom, fordi de

holdt ikke den ting, der blev sået i dem.

{9:34} og, lo, det ls en brugerdefineret, når jorden har modtagne frø, eller havet et skib eller fartøj kød eller drink, det, at der omkom hvori det blev sået eller kastet i,

{9:35} at ting også der var sået eller støbt deri, eller modtaget, omkomme og remaineth ikke med os: men med os Det er ikke sket så.

{9:36} for vi, der har modtaget loven omkomme af synd, og vores hjerte også som modtaget det

{9:37} uanset loven forgår ikke, men forbliver i sin kraft.

{9:38} og hvornår jeg talte disse ting i mit hjerte, jeg kiggede tilbage med mine øjne, og ved højre side så jeg et kvinde, og se, hun sørgede og græd med et højt stemme, og var meget bedrøvet i hjertet, og hendes tøj var leje, og hun havde aske på hendes hoved.

{9:39} så lad jeg mine tanker går, jeg var i, og vendte mig til hende,

{9:40} og sagde til hende, derfor weepst du? Hvorfor er du så bedrøvet i dit sind?

{9:41} og hun sagde til mig, Sir, lad mig alene, at jeg kan begræder mig selv, og tilføje til min sorg, for jeg er ondt omstridte

i mit sind, og bragte meget lav.

{9:42} og jeg sagde til hende, hvad aileth dig? Fortæl mig.

{9:43} hun sagde til mig, jeg din tjener har været golde, og havde ingen børn, men jeg havde en mand tredive år,

{9:44} og 30 år jeg gjorde intet andet dag og nat, og hver time, men gøre min, bøn til højest.

{9:45} efter tredive år Gud hørte mig din tjenerinde, så på min elendighed, betragtes som mine problemer, og gav mig en søn: og jeg var meget glad for ham, så var min mand også, og alle mine naboer: og vi gav stor ære til Almægtige.

{9:46} og jeg fodrer ham med stor møje.

{9:47} så når han voksede op, og kom til tidspunktet, at han bør have en kone, jeg lavede et festmåltid.

{10:1} og det så skete, at da min søn var trådte i sit bryllup kammer, han faldt, og døde.

{10:2}, så vi alle væltede lysene, og alle mine

naboer steg til at trøste mig: så jeg tog min hvile til den anden dag om natten.

{10:3} og det skete, da de havde alle forladt til

Comfort-mig, at slutningen kan jeg være stille; derefter steg jeg med

nat og flygtede, og kom HID i dette felt, som du ser.

{10:4} og jeg nu formål ikke at vende tilbage til byen,

men her at bo, og hverken at spise eller drikke, men hele tiden begræde og hurtig indtil jeg dør.

{10:5} så forlod jeg de meditationer, hvori jeg var, og talte til hende i vrede, sagde:

{10:6} du tåbelige kvinde frem for alt andet, seest du ikke vores sorg, og hvad happeneth os?

2 Esdras side 720

{10:7}, hvordan at Sion vores mor er fuld af alle tyngde, og meget ydmyg, sorg meget ondt?

{10:8} og nu ser vi alle begræde og er trist, for vi er alle i tyngde, kunst du sørgede for en søn?

{10:9} for spørge jorden, og hun skal fortælle dig, at det er hun, som skulle sørge for efteråret så mange, der dyrker

efter hende.

{10:10} for ud af hende kom alle på først, og ud af hende skal alle andre komme og se, de går næsten alle ind ødelæggelse, og et væld af dem er aldeles udryddet.

{10:11} der derefter skal gøre mere sorg end hun, at hath tabt så stor en skare; og ikke du, hvilken kunst beklager, men for én?

{10:12}, men hvis du siger til mig, mit klageråb er ikke som Jordens, fordi jeg har mistet frugten af min livmoder, som jeg frembragte med smerter, og bare med sorger;

{10:13} men jorden ikke så: for mængden i det efter løbet af jorden er gået, som det skete:

{10:14} så siger jeg dig, ligesom du har bragt frem med arbejdskraft; selv så har jorden også givet sin frugt, nemlig, mand, lige fra starten til ham, der gjorde hendes.

{10:15} nu derfor holde din sorg for dig selv, og forsynet med en god mod, som har ramt dig.

{10:16} hvis du skal anerkende bestemmelse af Gud til at være lige, skal du både modtage din søn i tid,

og skal have ros blandt kvinder.

{10:17} gå din vej derefter ind i byen til din mand.

{10:18} og hun sagde til mig, at jeg ikke vil gøre: Jeg vil ikke gå ind i byen, men her vil jeg dø.

{10:19} så jeg fortsatte med at tale videre til hende, og sagde,

{10:20} gør ikke så, men blive rådgivet. af mig: for hvordan mange er modgang af Sion? blive trøstet med hensyn til sorg i Jerusalem.

{10:21} for ser du, at vores fristed er lagt affald,

vores alter brudt, vores templet ødelagt;

{10:22} vores psaltery er lagt på jorden, vores sang er sat

for at lukke munden, vores glæde er til ende, på baggrund af vores

lysestage er slukkede, ark vores pagt er forkælet, vores

hellige ting er besmittet, og navnet er opfordret til os

er næsten vanhelliget: vores børn er gjort til skamme, vores

præster er brændt, vores Leviterne er gået ind i fangenskab, vores

jomfruer er besmittet, og vore hustruer skændet; vores retfærdige

mænd transporteres væk, vores små ødelagt, vores unge mænd

er bragt i trældom, og vores stærke mænd er blevet svage;

{10:23} og, hvilket er den største af alle, tætning af Sion har nu mistet sin ære; for hun er leveret i hænderne af dem, der hader os.

{10:24} og derfor ryste thy stor tyngde, og sætte væk mange sorger, Mighty muligvis barmhjertig mod dig igen, og højest skal give dig hvile og lette fra thy arbejdskraft.

{10:25} og det skete, mens jeg talte med hende, Se, hendes ansigt på en pludselig skinnede overordentlig, og hendes ansigt glistered, således at jeg var bange for hende, og sit hvad det kunne være.

{10:26} og se, pludselig gjorde hun en stor råb meget bange: så at jorden rystede på støjen fra kvinden.

{10:27} og jeg kiggede, og se, kvinden viste sig mig ikke mere, men der var en by byggede, og en stor Placer robede sig fra grundlaget: derefter var jeg bange for, og råbte med høj røst og sagde:

{10:28} hvor er Uriel engel, der kom til mig på
først? for han har fået mig til at falde i mange trancer,
og mine slutningen er vendte ind i korrruption, og min bøn til
irettesættelse.

{10:29} og da jeg talte disse ord se, han
kom til mig, og kiggede på mig.

{10:30} og lo, jeg lå som en, der havde været død, og
min forståelse var taget fra mig: og han tog mig af
højre hånd, og trøstede mig, og satte mig på mine fødder,
og sagde til mig,

{10:31} hvad aileth dig? og hvorfor er du så urolig?
og hvorfor er din forståelse urolige, og tankerne
i dit hjerte?

{10:32} og jeg sagde, fordi du har forladt mig, og
men jeg gjorde efter dine ord, og jeg gik ind i feltet
og lo, jeg har set, og alligevel ser, at jeg er ikke købedygtig
Express.

{10:33} og han sagde til mig, stå op mandsmod, og jeg
vil rådgive dig.

{10:34} så sagde jeg, Speak på, min herre, i mig; kun

forlade mig ikke, lest jeg dør frustrere mig håb.

{10:35} for jeg har set, jeg ikke vidste, og høre, at jeg gør ikke kende.

{10:36} eller er min mening bedraget, eller min sjæl i en drøm?

{10:37} nu derfor bønfalder jeg dig at du vil. forkynde din tjener denne vision.

{10:38} han svarede mig derefter, og sagde, høre mig, og jeg underretter dig, og fortælle dig derfor du er bange for: for Højest afslører mange hemmelige ting til dig.

{10:39} han har set at din måde er rigtige: for at du sorrowest hele tiden for dit folk, og makest stor klageråb til Sion.

{10:40} denne derfor er meningen med visionen som du Medien sidst:

{10:41} du så en kvinde, sorg, og du begannest at trøste hende:

{10:42} men nu ser du ligheden med kvinden ikke mere, men der syntes dig en by byggede.

{10:43} og mens hun fortalte dig om hende død

Side 721 2 Esdras

søn, det er løsningen:

{10:44} denne kvinde, hvem du Medien er Sion: og mens hun sagde til dig, endda hun, hvem du ser som en byen byggede,

{10:45} mens jeg siger, sagde hun dig, at hun har været 30 år golde: dem er de tredive år hvori der var ingen tilbud i hende.

{10:46} men efter tredive års Salomo byggede byen og tilbydes tilbud: og derefter nøgne golde en søn.

{10:47} og mens hun fortalte dig at hun ernæret ham med arbejdskraft: det var bolig i Jerusalem.

{10:48} men mens hun sagde til dig, at min søn kommer ind i hans ægteskab afdeling tilfældigvis har en fail, og døde: dette var den ødelæggelse, der kom til Jerusalem.

{10:49} og se, du kom hendes portræt, og fordi hun sørgede for hendes søn, du begannest til komfort hende: og disse ting, som har tilfældigvis, dette er for at være åbnet for dig.

{10:50} for nu den mest High ser at du er bedrøvet unfeignedly, og sufferest fra thy hele hjerte for hende, så

har han robede dig lysstyrken i sin herlighed, og de
pragt af hendes skønhed:

{10:51} og derfor jeg bød dig forblive i feltet

hvor intet hus blev byggede:

{10:52} for jeg vidste, at højest ville forkynde dette til
dig.

{10:53} derfor jeg befalede dig at gå ind i feltet

hvor ingen grundlaget for enhver bygning var.

{10:54} for det sted, hvori højest begynder at

forkynde hans by, der kan ingen mand bygning kunne stå.

{10:55} og derfor frygter ikke, lad ikke dit hjerte være

men forfærdede, gå din vej og se Skønheden og

storhed af bygningen, som dine øjne kunne

Se:

{10:56}, og derefter skal du høre så meget som dine ører
kan forstå.

{10:57} for du kunst velsignet over mange andre, og

kaldet med højest; og så er men få.

{10:58} men til morrow natten du skal forblive her;

{10:59} og så skal den højeste forkynde dig visioner af den

høje ting, som den højeste vil gøre for dem,
bo på jorden i de sidste dage. Så sov jeg nat
og en anden, som han kommanderede mig.
{11:1} så så jeg en drøm, og se, der kom op
fra havet en ørn, som havde tolv fjer vinger,
og tre hoveder.

{11:2} og jeg så, og se, hun sprede sine vinger
hele jorden, og alle vinde af luften blæste på hende, og
var samlet.

{11:3} jeg skuede og ud af hendes fjer der voksede
andre modsatte fjer; og de blev lidt fjer og
lille.

{11:4} men hendes hoved var i hvile: hovedet i midt
var større end den anden, men hvilede det med resten.

{11:5} desuden jeg skuede og lo, Ørnen fløj med hende
fjer, og herskede på jorden, og over dem, der boede
deri.

{11:6} og jeg så, at alle ting under himlen blev
genstand for hende, og ingen mand talte imod hende, nej, ikke
en

skabning på jorden.

{11:7}, og jeg skuede, og lo, Ørnen steg over hende

kløer, og talte til hende fjer, sagde:

{11:8} watch ikke alle på én gang: sove hver eneste i sin egen
sted, og watch af kurset:

{11:9} men lad hovedet blive bevaret for sidst.

{11:10} og jeg så, og lo, stemmen gik ikke ud af
hendes hoveder, men fra midt i hendes krop.

{11:11} og jeg talte hendes strid med fjer, og
Se, der var otte af dem.

{11:12} og jeg kiggede, og se, på højre side der
opstod en fjer, og regerede over hele jorden;

{11:13}, så det var, at når det herskede, slutningen af det.
kom, og slagteattester syntes ikke mere: så de næste
efter stod op. og regerede, og havde en fantastisk tid;

{11:14} og det skete, at da det regerede, i slutningen af
det skete også, lige som først, så at det syntes ikke mere.

{11:15} så kom der en stemme til det, og sagde,

{11:16} hører du, at har båret herske over jorden så
lange: dette siger jeg til dig, før du beginnest vises ikke

mere,

{11:17} der skal ingen efter dig nå til din tid,

heller ikke til halvdelen deraf.

{11:18} derefter opstod tredje, og regerede som de andre

før, og syntes ikke mere også.

{11:19} så gik det med alle rester efter hinanden,

som hver eneste regerede, og så syntes ikke mere.

{11:20} så jeg skuede, og, lo, i færd med at tiden de

fjer, der fulgte stod på højre side, at de

kan reglen også; og nogle af dem regerede, men inden for et
stykke tid

de syntes ikke mere:

{11:21} afgjort for nogle af dem blev sat op, men ikke.

{11:22} efter dette jeg kiggede, og se, tolv

fjer syntes ikke mere, heller ikke de to små fjer:

{11:23} og der var ikke mere på eagle's krop,

men tre hoveder, der hvilede, og seks små vinger.

{11:24} derefter så jeg også at to små fjer opdelt

sig fra seks, og forblev under hovedet,

var på højre side: for de fire fortsatte i deres sted.

2 Esdras side 722

{11:25} og jeg så, og lo, fjer der blev under vingen troede at etablere sig og at have den regel.

{11:26} og jeg så, og lo, der var et sæt op, men snart viste det sig ikke mere.

{11:27} og andet var hurtigere væk end først.

{11:28} og jeg så, og lo, to der forblev troede også i sig selv at regere:

{11:29} og når de så tænkte, se, der vågnede en af de hoveder, der var i hvile, nemlig det der var i den midte; for der var større end de to andre hoveder.

{11:30} og så så jeg, at de to andre hoveder var sammen med den.

{11:31} og se, hovedet var vendt med dem der var med det, og æder de to fjer under vingen der ville have regerede.

{11:32} men dette hoved sætte hele jorden i frygt, og nøgne reglen i det over alle dem, der boede på jorden med meget undertrykkelse; og det havde styringen af verden mere

end alle de vinger, der havde været.

{11:33} og efter dette jeg skuede, og lo, hoved, var midt blandt dukkede pludselig ikke mere, ligesom som vingerne.

{11:34} men der forblev to hoveder, som også i som sortere herskede på jorden, og over dem, der boede deri.

{11:35} og jeg så, og lo, hoved på højre side ædt det, der var på venstre side.

{11:36} så jeg hovedet en stemme, som sagde til mig, hør foran dig, og overveje de ting, som du ser.

{11:37} og jeg så, og lo, som det var en brølende løve jaget ud af skoven: og jeg så, at han sendte en mand stemme til Ørnen, og sagde,

{11:38} hører du, jeg vil tale med dig, og højest skal sige dig,

{11:39} kunst ikke du det der remainest af de fire dyr, som jeg gjorde til at regere i min verden, der i slutningen af deres

gange kan komme igennem dem?

{11:40} og den fjerde kom, og overvandt alle bæster

der var forbi, og havde magt over hele verden med stor frygt, og over jorden med hele kompasset meget onde undertrykkelse; og så længe tid boede han jorden med bedrag.

{11:41} for jorden har du ikke bedømt med sandheden.

{11:42} for du har ramt de sagtmødige, du har ondt de Fredsommelige, du har elsket løgnere, og ødelagde den boliger for dem, der frembragte frugt, og har kastet ned vægge som gjorde dig ingen skade.

{11:43} er derfor din fejlagtige håndtering kom til Højest, og din stolthed til Mighty.

{11:44} den højeste også har betragtet den stolte gange, og se, de er endt, og hans vederstyggeligheder er opfyldt.

{11:45}, og derfor vises ikke længere, du eagle, heller ikke Thy forfærdelig vinger, og heller ikke din onde fjer eller thy ondsindede hoveder, thy sårende kløer, heller ikke alle dit forgæves legeme:

{11:46} at hele jorden kan opdateres, og kan tilbage, bliver leveret fra thy vold, og at hun kan

håb for dom og nåde for ham, der gjorde hende.

{12:1} og det skete, saalænge løve talte disse

ord til Ørnen, jeg så,

{12:2}, og se, det hoved, der forblev og fire

vinger syntes ikke mere, og to gik til det og sæt

selv op til regeringstid, og deres rige var lille, og

Fyld af tumult.

{12:3} og jeg så, og se, de syntes ikke mere,

og hele kroppen af Ørnen var brændt så jorden

var i stor frygt: så vågnede jeg ud af problemet og

trance af mit sind, og fra stor frygt og sagde til min

ånd,

{12:4} Lo, det har du gjort for mig, at du

searchest ud måder af højest.

{12:5} Lo, endnu er jeg træt i mit sind, og meget svage i

min ånd; og lidt styrke er der i mig, for den store frygt

hvormed jeg var plaget denne aften.

{12:6} derfor vil jeg nu bønfaller højest, at han

vil trøste mig indtil enden.

{12:7} og jeg sagde: Herre, bearest regel, hvis jeg har fundet

Grace før dine øjne, og hvis jeg er begrundet med dig før mange andre, og hvis min bøn virkelig være kommet før thy ansigt;

{12:8} trøste mig derefter, og forkynde mig din tjener den fortolkning og almindelig forskel af denne frygtsomme vision, der

Du kan helt trøste min sjæl.

{12:9}, for du har bedømt mig værdig til at forkynde mig den sidste gange.

{12:10} og han sagde til mig, dette er fortolkningen af vision:

{12:11} eagle, hvem du så kommer fra den havet, er de rige, som blev set i visionen om thy Brother Daniel.

{12:12}, men det var ikke udlagt ham, derfor nu kundgør jeg det for dig.

{12:13} Se, dagene kommer, at der skal opstå op en riget til jorden, og det skal være frygtet først og fremmest den

kongeriger, der var før det.

{12:14} i samme skal tolv konger herske, en efter

en anden:

{12:15} som andet begynder at regere, og skal have mere tid end nogen af tolv.

{12:16} og dette gør de tolv vinger betyde, som du Medien.

Side 723 2 Esdras

{12:17} som stemmen som du hørte tale, og at du så ikke for at gå ud fra hovedet, men fra den midt i kroppen, er det fortolkningen:

{12:18}, efter tidspunktet for dette rige der skal opstå store stræben, og det skal stå i fare for svigtende: ikke desto mindre det skal ikke derefter falder, men skal gendannes igen til sin begyndelse.

{12:19} og mens du så de otte små under fjerene klistrer til hendes vinger, er dette fortolkningen:

{12:20} at ham der indtræder otte konger, hvis gange skal være, men små og deres år swift.

{12:21} og to af dem skal omkomme, den midterste gang nærmer sig: fire opbevares indtil deres ende begynder at

tilgang: men to skal opbevares indtil enden.

{12:22} og mens du Medien tre hoveder hvile, dette er fortolkningen:

{12:23} i hans sidste dage skal den mest High raise op tre kongeriger, og forny mange ting deri, og de skal har herredømme af jorden,

{12:24} og af dem, som bor deri, med meget undertrykkelse, især dem, der var før dem: derfor kaldes de hoveder af eagle.

{12:25} for disse er dem, der skal udføre hans ondskab, og som slutter sin sidste ende.

{12:26} og mens du så som den store hoved syntes ikke mere, signifieth det at en af dem skal dø på sin seng, og alligevel med smerte.

{12:27} for de to, der fortsat skal blive slået ihjel med den sværd.

{12:28} til sværdet i den ene skal fortære den anden: men på sidst skal han falde gennem sværdet, selv.

{12:29} og mens du så to fjer under den vingerne passerer over hovedet, der er på højre side;

{12:30} det signifieth, at disse er dem, som højest har holdt til deres ende: Dette er det lille Kongerige og fuld problemer, som du kom.

{12:31} og løven, hvem du Medien stiger op ud af træ, og brølende, og taler til Ørnen, og irettesætter hende for hendes uretfærdighed med alle ord som du har hørt;

{12:32} dette er den salvede, som højest har holdt for dem og for deres ugudelighed til enden: han skal irettesætte dem, og skal bebrejde dem med deres grusomhed.

{12:33} for han skal sætte dem før ham i live i dom, og skal irettesætte dem, og rette dem.

{12:34} for resten af mit folk afgiver han med barmhjertighed, dem, der har været trykket ved mine grænser, og

han skal gøre dem glade indtil dag kommer dom, hvorom jeg har talt til dig fra de den begyndelsen.

{12:35} er den drøm, som du Medien, og disse er fortolkningerne.

{12:36} du kun har været møde at kende denne hemmelighed Højest.

{12:37} derfor skrive alle disse ting, du har set i en bog, og skjule dem:

{12:38} og lære dem at kloge mennesker, hvis hjerter du ved kan forstå og holde disse hemmeligheder.

{12:39} men vent du her dig endnu syv dage mere, at det kan være robede dig, overhovedet det behager det Højeste at erklære dig. Og med at han gik sin vej.

{12:40} og det skete, da alle folk så, at syv dagene var forbi, og jeg ikke kommer igen ind i byen, de samlet dem alle sammen fra mindst til den største, og kom til mig, og sagde,

{12:41} hvad have vi fornærmet dig? og hvad ondt har vi gjort imod dig, at du forsakest os, og sidder her i dette sted?

{12:42} for alle profeternes du kun kunst forlod os, som en klynge af vintage og som et stearinlys i et mørkt sted, og som en havn eller skib bevaret fra uvejret.

{12:43} er ikke de onder, som er kommet til os tilstrækkelige?

{12:44} havde hvis du skal forlade os, hvor meget bedre det været for os, hvis vi også havde været brændt midt i Sion?

{12:45} for vi ikke er bedre end de, der døde der.

Og de græd med høj røst. Så svarede jeg dem,
og sagde:

{12:46} være ved godt mod, O Israel; og vær ikke tung,
du hus af Jacob:

{12:47} for den højeste hath du i erindring, og
Mighty har ikke glemt dig i fristelse.

{12:48} som for mig, jeg har ikke forladt dig, ej heller er jeg
du har fraveget: men er kommet til dette sted, at bede
ødelæggelse af Sion, og at jeg kunne søge nåde for de
lav ejendom din Sanctuary.

{12:49} og nu gå din vej hjem hver mand, og efter
disse dage vil jeg komme til jer.

{12:50}, så folk gik deres vej ind i byen, ligesom
Jeg befalede dem:

{12:51} men jeg forblev stadig inden syv dage, som den
Angel befalet mig; og spiste kun i disse dage af den

blomster på marken, og havde mit kød af urter
{13:1} og det skete, at efter syv dage, jeg drømte en
drømmer om natten:

{13:2} og lo, der opstod en vind fra havet, at det
flyttede alle bølger heraf.

{13:3} og jeg så, og lo, at mennesket voksede stærkt med
tusindvis af himlen: og da han vendte hans
ansigt til at se alle tingene skælvede, blev set
under ham.

2 Esdras side 724

{13:4} og whensoever stemme gik ud af hans mund,
alle de brændte der hørte hans stemme, ligesom som jorden
faileth

Når det feeleth ilden.

{13:5} og efter dette jeg skuede og lo, der blev indsamlet
sammen et væld af mænd, ud af mange, fra fire
vinde i himlen, at undertvinge den mand, der kom ud af det
havet

{13:6} men jeg skuede og lo, han havde gravet selv en stor
bjerg, og fløj op på den.

{13:7} men jeg ville have set regionen eller sted
whereout bakken var tegnet, og jeg kunne ikke.

{13:8} og efter dette jeg skuede, og, lo, alle de der
var samlet til at undertrykke ham var ømme bange, og
men turde kampen.

{13:9} og, lo, da han så volden af mængden
der kom, han hverken løftet sin hånd, eller holdt sværdet,
heller ikke

ethvert instrument for krig:

{13:10} men kun så jeg at han sendte ud af munden som det
havde været en blast, brand, og hans læber en flammende
ånde,

og ud af sin tunge han uddriver gnister og uvejr.

{13:11}, og de var alle blandet sammen; blast af
brand, flammende ånde og det store uvejr; og faldt med
vold på den mangfoldighed, som var parat til at kæmpe,
og brændte dem op hver eneste, så der ved en pludselig af en
utallige væld intet var opfattes, men
eneste støv og lugten af røg: når jeg så det jeg var bange.

{13:12} bagefter så jeg den samme mand kommer fra
bjerget, og kalder ham en anden fredsommelige

Væld.

{13:13} og der kom mange folk til ham, som nogle var glad for, nogle var ked af, og nogle af dem var bundet, og andre nogle bragt af dem der blev tilbudt:

derefter var jeg syg gennem stor frygt, og jeg vågnede og sagde,

{13:14} du har robede din tjener disse vidundere

fra begyndelsen, og har talt mig værdig, du

forkynde modtage min bøn:

{13:15} forkynde mig nu endnu fortolkning af denne drøm.

{13:16} for som jeg forestille sig i min forståelse, ve

dem, der skal være tilbage i dage og meget mere

ve dem, der ikke lades i stikken!

{13:17} for de, der ikke stod var i tyngde.

{13:18} nu forstår jeg de ting, der er lagt op i

de sidste dage, som skal ske for dem, og til dem

der er efterladt.

{13:19} er derfor, de kommer i store farer og

mange fornødenheder, som disse drømme erklære.

{13:20} endnu er det lettere for ham, der er i fare for at komme

i disse ting, end at forgå som en sky ud af den

verden, og ikke til at se de ting, der sker i de sidste dage.

Og han svarede mig, og sagde,

{13:21} fortolkning af visionen skal jeg forkynde dig,

og jeg vil åbne dig de ting, som du har krævet.

{13:22} der henviser til, at du har talt med dem, der er tilbage bagefter, er det fortolkningen:

{13:23} der skal udholde fare i denne tid har han

holdt sig: de, der er faldet i fare er såsom

har gerninger og tro mod Almægtige.

{13:24} ved dette derfor, at de som overlades

bag er mere velsignet end de, der døde.

{13:25} dette er meningen med visionen: mens du

kom en mand kommer op fra midt i havet:

{13:26} det samme er han hvem Gud højest har holdt

en stor sæson, som ved sin egen selvstændige afgiver sin

skabning: og han skal bestille dem, der er efterladt.

{13:27} og mens du så, at ud af munden

der kom som et pust af vinden, og brand og storm;

{13:28} og at han holdt hverken sværd, eller

instrumentet for krig, men at farende i af ham ødelagt

hele mængden, der kom til at kue ham; Dette er den fortolkning:

{13:29} se, dagene kommer, når de mest høj vil begynde at levere dem, der er på jorden.

{13:30} og han skal komme til forbløffelse af dem der bor på jorden.

{13:31} og en forpligter sig til at kæmpe mod en anden, én by mod en anden, ét sted mod en anden, mennesker mod hinanden, og et rige mod en anden.

{13:32} og tidsintervallet skal være når disse ting skal ske, og tegn skal ske som jeg robede dig før, og derefter min søn kan angives, hvem du så som en mand, der er stigende.

{13:33} og når alle mennesker høre hans stemme, hver mennesket skal i deres eget land forlade slaget de har en mod en anden.

{13:34} og en utallige væld skal blive indsamlet sammen, da du så dem, villig til at komme, og til overvinde ham ved at kæmpe.

{13:35} men han skal stå på toppen af bjerget Sion.

{13:36} og Sion skal komme, og skal være robede til alle mænd, at være forberedt og byggede, ligesom som du Medien bakken

tegnet uden hænder.

{13:37} og denne min søn skal irettesætte de ugudelige opfindelser af de nationer, som for deres ugudelige liv er faldet i tempest;

{13:38} skal lægge før dem deres onde tanker, og pinsler hvormed de begynder at blive pint, der er ligesom en flamme: og han skal ødelægge dem.

uden arbejdskraft af den lov, som er ligesom mig.

{13:39} og mens du Medien, han indsamlede en anden fredsommelige væld til ham;

{13:40} er de ti stammer, som blev revet

fanger ud af deres egen jord i tid af Carsten kongen,

Hvem Salmanasar kongen af Assyrien ført bort som fanger, og

Side 725 2 Esdras

Han bar dem over vandet, og så kom de ind i et andet land.

{13:41} men de tog dette råd indbyrdes,

at de ville forlade væld af hedningerne, og gå
ud i en yderligere land, hvor aldrig menneskeheden boede,
{13:42} at de der kunne opbevare deres vedtægter, som
de holdt aldrig i deres eget land.

{13:43} og de indgik Eufrat ved smalt
Steder af floden.

{13:44} for de mest høj så robede tegn for dem,
og holdt stadig syndfloden, indtil de blev forbigået.

{13:45} for gennem landet der var en fantastisk måde at
gå, nemlig for en år og en halv: og samme region er
kaldet Arsareth.

{13:46} derefter boede de der indtil den sidste tid; og
nu når de begynder at komme,

{13:47} den højeste skal bo fjedre af åen
igen, at de kan gå gennem: derfor Medien du den
væld med fred.

{13:48} men dem, der er efterladt af dit folk er
de, der findes inden for mine grænser.

{13:49} nu når han udrydder væld af den
nationer, som er samlet sammen, han skal forsvare sit folk

der er fortsat.

{13:50} og derefter skal han forkynde dem store undere.

{13:51} så sagde jeg, O Herre, bearest regel, forkynde mig dette: derfor har jeg set manden kommer op fra den midt i havet?

{13:52} og han sagde til mig, ligesom du kan hverken ved de ting, der er i dybet hav heller opsøge:

alligevel kan ingen mand på jorden se, min søn, eller dem, der skal

med ham, men i dagtimerne.

{13:53} er fortolkningen af drømmen som du Medien, og hvorved du kun kunst her lettet.

{13:54} for du har forladt din egen måde, og anvendt thy diligence til min lov, og søgte det.

{13:55} dit liv har du bestilt i visdom, og har kaldet forståelse din mor.

{13:56}, og derfor har jeg robede dig skatte

Højeste: efter andre tre dage vil jeg tale andre ting dig, og kundgør for dig mægtig og tykkes ting.

{13:57} derefter drog jeg ud i feltet, at give ros og Tak meget til den højeste på grund af hans vidundere som han gjorde i tid;

{13:58} og fordi han regerer det samme, og sådan ting som falder i deres sæsoner: og der sad jeg tre dage.

{14:1}, og det skete på den tredje dag, sad jeg en eg, og se, der kom en røst fra en busk over mod mig, og sagde: Esdras, Esdras.

{14:2} og jeg sagde her er jeg, Herre, og jeg stod på mine fødder.

{14:3} så sagde han til mig, i bushen jeg gjorde åbenbart afsløre mig selv til Moses, og talte med ham, når min folk serveres i Egypten:

{14:4} og jeg sendte ham og førte mit folk ud af Egypten, og bragte ham op til mount af hvor jeg holdt ham af mig en lang sæson,

{14:5} og fortalte ham mange forunderlige ting, og robede ham hemmelighederne af gange, og enden; og befalede ham og sagde,

{14:6} disse ord skal du erklære, og disse skal

du skjuler.

{14:7}, og nu siger jeg dig,

{14:8} at du lå i dit hjerte tegn, jeg har
robede, og de drømme, du har set, og de
fortolkninger, som du har hørt:

{14:9}, for du skal tages væk fra alt og fra
nu skal du forblive med min søn, og som
være som dig, indtil tiderne afsluttes.

{14:10} for verden hath tabt sin ungdom, og gange
Begynd at blive gammel.

{14:11} for verden er opdelt i tolv dele, og de
10 dele af det er gået allerede, og halvdelen af en tiende del:

{14:12} og der forbliver det, som er efter halvdelen
af den tiende del.

{14:13} nu derfor indstille dit hus i orden, og
irettesætte dit folk, komfort, sådan af dem som være i knibe,
og nu giver afkald på korrupition,

{14:14} lad gå fra dig jordiske tanker, kastet bort den
byrder af mand, sætte off nu den svage karakter,

{14:15} og afsætte de tanker, der er mest tunge

dig, og hastværk dig til at flygte fra disse tider.

{14:16} for endnu større onder end dem, som du har set ske skal ske herefter.

{14:17} for ser hvor meget verden skal være svagere gennem alder skal så meget mere onder stigning på dem, som bor deri.

{14:18} er for tiden er flygtet langt væk, og leasing svært ved hånden: for nu hasteth vision for at komme, som du har set.

{14:19} så svarede jeg foran dig, og sagde,

{14:20} Se, Herre, jeg vil gå, som du har befalet mig, og dadle de folk, som er til stede: men de der skal være født bagefter, der skal formane dem? dermed den verden er sat i mørke, og de, som bor deri er uden lys.

{14:21} for thy lov er brændt, derfor ingen ved de ting, der er gjort af dig, eller det arbejde, der skal begynde.

2 Esdras side 726

{14:22} men hvis jeg har fundet nåde for dig, sender den

Helligånden til mig, og jeg skal skrive alt, hvad der har været gjort

i verden siden begyndelsen, som blev skrevet thy lov, at mænd kan finde din vej, og at de, som vil Live i de sidste dage kan leve.

{14:23} og han svarede mig og sagde, gå din vej, samle folk sammen og sige til dem, at de søger dig ikke for fyrre dage.

{14:24} men ser du forberede dig mange boks træer, og tage med dig Sarea, Dabria, Selemia, Ecanus og Asiel, disse fem, som er klar til at skrive hurtigt;

{14:25} og komme hid, og jeg skal tænde et lys for forståelse i dit hjerte, som ikke kommer ud, indtil tingene skal udføres som du skal begynde at skrive.

{14:26} og når du har gjort, nogle ting skal du udgive, og nogle ting skal du shew hemmeligt til den kloge: til morgen denne time skal du begynde at skrive.

{14:27} derefter drog jeg ud, som han kommanderede, og samlet alle de mennesker sammen og sagde:

{14:28} hører disse ord, O Israel.

{14:29} vore fædre i begyndelsen var fremmede i
Egypten, fra hvorfra de blev leveret:

{14:30} og modtaget loven af liv, som de ikke holdt,
som i også har overtrådt efter dem.

{14:31} derefter var det land, selv jord af Sion, skiltes
blandt jer ved lodtrækning: men jeres fædre, og i, jer, har
gjort uretfærdighed, og har ikke holdt måder som den
Højeste befalet dig.

{14:32} og forasmuch som han er retfærdige dommer, han
tog fra dig i gang det, som han havde givet dig.

{14:33} og nu er i her, og jeres brødre blandt
du.

{14:34} derfor hvis så være, at i vil undertvinge din egen
forståelse, og reformere jeres hjerter, ye opbevares
i live og efter døden indhenter jer barmhjertighed.

{14:35} for efter døden, skal dommen kommer, når
Vi skal leve igen: og da skal navnene på de
retfærdige blive manifest, og værker af de ugudelige skal være
erklæret.

{14:36} Lad ingen derfor komme til mig nu, og heller ikke

søge efter mig disse fyrre dage.

{14:37} så jeg tog de fem mænd, som han havde befalet mig, og vi gik ind i feltet, og forblev der.

{14:38} og den næste dag, se, en stemme ringede til mig, ordsprog, Esdras, åbne din mund, og drikke, at give dig til drik.

{14:39} derefter åbnede jeg min mund, og se, han nåede mig en fuld cup, som var fuld som det var med vand, men farven på det var som ild.

{14:40} og jeg tog det, og drak: og da jeg havde drukket af det, mit hjerte udstødte forståelse, og visdom voksede i min bryst, for min ånd styrket min hukommelse:

{14:41} og min mund blev åbnet, og lukket ikke mere.

{14:42} den højeste gav forståelse for fem mænd, og de skrev de vidunderlige visioner om natten fik at vide, som de vidste ikke: og de sad fyrre dage, og de skrev i dag, og om natten de spiste brød.

{14:43} som for mig. Jeg talte i dag, og jeg holdt ikke min tungen om natten.

{14:44} i fyrre dage skrev de to hundrede og fire

bøger.

{14:45} og det skete, da de fyrre dage var fyldt, som den højeste talte, siger: den første, som du har skrevet offentliggøre åbenlyst, at den værdige og uværdige maj læse det:

{14:46} men holde halvfjerds sidst, så du kan levere dem kun som være klogt i befolkningen:

{14:47} for i dem er foråret forståelse, den springvand af visdom, og strømmen af viden.

{14:48} og det gjorde jeg.

{15:1} Se, taler du for ørerne af mit folk den ord af profeti, som jeg vil lægge i din mund, siger de Herren:

{15:2} og få dem til at være skrevet i papir: for de er trofaste og sande.

{15:3} frygt ikke fantasi mod dig, lad ikke de vantro af dem problemer med dig, der taler imod dig.

{15:4} for alle de utro skal dø i deres utroskab.

{15:5} Se, siger Herren: jeg vil bringe plager på

verden; sværd, sult, død og ødelæggelse.

{15:6} for ondskab er ekstremt Forurennet den hele jorden og deres sårende værker er opfyldt.

{15:7} Derfor siger Herren:

{15:8} jeg vil holde min tunge ikke mere som at røre ved deres ondskab, som de bruge forpligter, ej heller vil jeg lide dem i disse ting, hvor de ugudeligt udøve selv: Se, de uskyldige og retfærdige blod råber til mig, og sjælene af de bare klage hele tiden.

{15:9}, og derfor siger Herren: jeg vil helt sikkert hævne dem, og får mig alt det uskyldige blod fra blandt dem.

{15:10} Se, mit folk er ført som en flok til den slagtning: Jeg vil ikke lide dem nu for at dvæle i delstaten Egypten:

{15:11}, men jeg vil bringe dem med en mægtig hånd og en udstrakt arm, og slaa Egypten med plager, som før og vil ødelægge hele landet heraf.

{15:12} Egypten skal begræde, og instituttet af det blive slået med pest og straf, som Gud skal

Side 727 2 Esdras

bringe den.

{15:13} de, at dyrke jorden skal begræde: for deres frø skal svigte gennem sprængning og hagl, og med en frygtsomme konstellation.

{15:14} ve til verden og dem, som bor deri!

{15:15} for sværdet og deres ødelæggelse nærmer nær, og ét folk skal stå op og kæmpe mod hinanden, og sværd i deres hænder.

{15:16} for der skal være oprør blandt mænd, og invaderer hinanden; de ikke anser deres konger eller fyrster og forløbet af deres handlinger skal stå deres magt.

{15:17} en mand vil ønske at gå ind i en by, og skal ikke kunne.

{15:18} for på grund af deres stolthed byerne skal være urolige, husene skal destrueres, og mænd skal være bange.

{15:19} en mand har ingen medlidenhed ved sin nabo, men skal ødelægge deres huse med sværdet, og ødelægge deres

varer, på grund af manglen på brød, og til stor modgang.

{15:20} Se, siger Gud, jeg vil kalde sammen alle de konger af jorden til ærbødighed mig, som er fra stigende af solen i syd, fra øst og Libanus; til vende sig, en mod en anden, og tilbagebetale tingene at de har gjort dem.

{15:21} sådan som de gør endnu i dag til min udvalgte, så Jeg vil gøre også, og belønning i deres favn. Så siger Gud Herren;

{15:22} min højre hånd skal ikke Skåne syndere, og min sværd ophører ikke over dem, som udgød uskyldigt blod på jorden.

{15:23} ilden er gået frem fra sin vrede, og har forbruges af grundlaget for jorden og syndere, som dråben, der er tændt.

{15:24} ve dem, som synder, og holde ikke min bud! siger Herren.

{15:25} jeg vil ikke Skåne dem: gå din vej, ye børn, fra magten, besmitte ikke mit fristed.

{15:26} for Herren kender alle dem at synden mod

ham, og derfor delivereth han dem til døden, og ødelæggelse.

{15:27} for nu er plager komme over hele jorden og ye forbliver i dem: for Gud ikke afgiver du, fordi du har syndet mod ham.

{15:28} Se en forfærdelig vision og udseende heraf fra øst:

{15:29} hvor nationerne af drager af Arabien skal komme ud med mange vogne, og mange af dem foretages som vinden på jorden, at alle de som høre dem kan frygte og bæve.

{15:30} også Carmanians raser i vrede skal gå frem som vildsvin i skoven, og med stor magt skal de komme og slutte sig til kamp med dem, og vil spille en del af landet af assyrerne.

{15:31} og derefter drager har den øverste hånd, at huske deres karakter; og hvis de skal henvende sig, konspirerer sammen i store magt til at forfølge dem,

{15:32} så disse skal være urolige blødte, og holde tavshed gennem deres magt, og skal flygte.

{15:33} og fra land af assyrerne, skal den fjenden belejre dem, og forbruge nogle af dem, og i deres host skal være frygt og angst og stridigheder blandt deres konger.

{15:34} Se skyerne fra øst og nord til syd, og de er meget forfærdeligt at se på, fuld af vrede og storm.

{15:35} de skal slå en på en anden, og de skal slaa ned en stor skare af stjerner på jorden, selv deres egen stjerne; og blod skal være fra sværd til den mave,

{15:36} og møg af mænd til kamelen 's hough.

{15:37} og der skal være stor frygt og rysten på jorden: og de, der ser vrede skal bange, og skælvende skal komme over dem.

{15:38}, og derefter skal der komme stor storme fra den syd, og fra nord, og en anden del fra vest.

{15:39} og stærk blæst indtræder fra øst, og skal åbne det; og den sky, som han rejste op i vrede, og stjernen rørte for at forårsage angst mod øst og vest vinden,

destrueres.

{15:40} store og mægtige skyerne skal være opblæste fuld af vrede, og stjernerne, at de kan gøre hele jorden bange, og dem der bo deri; og de skal hældes over hver høj og fremtrædende sted en forfærdelig stjerne, {15:41} brand, og hagl, og flyvende sværd, og mange farvande, at alle felter kan være fuld, og alle floder, med den overflod af store vande.

{15:42} og de skal nedbryde de byer og vægge, bjerge og bakker, træer af træ og græs i den enge, og deres majs.

{15:43} og de drager stedfastly til Babylon, og gøre hende bange.

{15:44} skal de komme til hende og belejre hende, stjernen og alle vrede skal de udøse over hende: da skal den støv og røg drage op til himlen, og alle de, der skal om hende skal begræder hende.

{15:45} og skal de, der forbliver under hende service til dem, der har sat hende i frygt.

{15:46} og du, Asien, at kunst partaker i håb om at

Babylon, og kunst herlighed af hendes person:

{15:47} ve være dig, du stakkel, fordi du har gjort dig ligesom til hende; og har pyntet dine døtre i whoredom, at de kunne behage og herlighed i thy elskere,

2 Esdras side 728

der har altid ønsket at begå whoredom med dig.

{15:48} du har fulgt hende der er hadet i alle hende værker og opfindelser: derfor siger Gud,

{15:49} jeg vil sende plager over dig; enkestand, fattigdom, hungersnød, sværd og pest, at spilde thy huse med død og ødelæggelse.

{15:50} og herlighed af thy magt skal være tørret som en blomst, varmen skal opstå, der sendes over dig.

{15:51} du skal blive svækket som en fattig kvinde med striber, og som en straffede med sår, så den mægtige og elskere skal ikke være i stand til at modtage dig.

{15:52} ville jeg med jalousi er så gået mod dig, siger Herren,

{15:53} hvis du ikke havde altid slået ihjel min udvalgte, aandsvækkende slagtilfælde af dine hænder, og at sige deres

døde, når du var berusede,

{15:54} fastsat skønheden i dit ansigt?

{15:55} belønning af thy whoredom skal være i thy
bryst, derfor skal du modtage gengældelsen.

{15:56} som du har gjort det til min udvalgte, siger de
Herre, så vil Gud gøre dig og afgiver dig
i fortræd

{15:57} thy børn skal dø af sult, og du skal
falder gennem sværdet: thy byer skal brydes ned, og
alle thine skal omkomme ved sværdet i feltet.

{15:58} de, at være i bjergene skal dø af sult,
og spiser deres eget kød, og drikker deres eget blod, for meget
sult af brød og tørst i vand.

{15:59} du som utilfreds skal komme gennem havet, og
modtage plager igen.

{15:60} og i den passage, de skal haste om den ledige
byen, og ødelægge en del af dit land, og
forbruge en del af din herlighed, og skal vende tilbage til
Babylon,
blev ødelagt.

{15:61} og du skal blive kastet af dem som stubbe,
og de skal være dig som ild;

{15:62} og skal forbruge dig, og dine byer, dit land,
og thy bjerge; alle thy woods og thy frugtbare træer skal
de brænder med ild.

{15:63} Thy børn skal de bære bort som fanger, og
Se, hvad du har, de skal ødelægge det, og mar skønhed
af dit ansigt.

{16:1} ve være til dig, Babylon, og Asien! ve være til
dig, Egypten og Syrien!

{16:2} binde op jer med klude sæk og hår,
begræder dine børn, og være ked af; for jeres ødelæggelse er
på
hånd.

{16:3} A sværd sendes over jer, og som kan gøre det
tilbage?

{16:4} A brand sendes blandt jer, og hvem kan slukke det?

{16:5} plager er sendt til jer, og hvad er han, der kan
drive dem væk?

{16:6} kan nogen mand køre væk en sulten løve den

træ? eller kan nogen slukke ilden i stubbe, når det har begyndt at brænde?

{16:7} måske en slå igen den pil, der er skudt af en stærk bueskytte?

{16:8} den mægtige Herre sender plager og der er han, der kan drive dem væk?

{16:9} A brand skal gå frem fra sin vrede, og der er han der kan slukke det?

{16:10} han skal kaste lyn, og der skal ikke være bange? han skal torden, og der skal ikke være bange for?

{16:11} Herren skal true, og der må ikke fuldstændig slået til pulver på hans tilstedeværelse?

{16:12} jorden quaketh, og grunden dertil;

havet ariseth op med bølger fra dybt og bølgerne

Det er urolige, og fiskene heraf også, før den

Herre, og før herligheden af sin magt:

{16:13} bendeth for stærk er hans højre hånd, stævnen, hans pile, som han shooteth er skarp, og vil ikke savne, når de begynder at blive skudt i enderne af verden.

{16:14} Se, plager der sendes og må tidligst vende tilbage

igen, indtil de kommer på jorden.

{16:15} ild er optændt, og skal ikke blive sat ud, indtil det forbruge grundlæggelsen af jorden.

{16:16} som en pil, der er skudt af en mægtig bueskytte tilbage ikke bagud: selv så de plager, som skal være sendt over jorden skal ikke vende tilbage igen.

{16:17} ve er mig! ve er mig! der vil levere mig i disse dage?

{16:18} begyndelsen af sorger og stort sørgeudbrud; begyndelsen af hungersnød og stor død; i begyndelsen af krige, og beføjelserne, der skal stå i frygt; i begyndelsen af onder! Hvad skal jeg gøre, når disse onder kommer?

{16:19} Se, hungersnød og pest, modgang og kvaler, sendes som plager for ændringsforslag.

{16:20}, men for alle disse ting, de ikke skal slå fra deres ondskab, og heller ikke altid være opmærksomme på svøber.

{16:21} Se, proviant skal være så gode billige på jorden, som de skal tænke sig til at være i god sag, og selv da skal onder vokse på jorden, sværd, sult,

og stor forvirring.

{16:22} for mange af dem, som bor på jorden skal omkomme af sult; og den anden, at undslippe sulten, skal sværdet ødelægge.

{16:23} og døde skal stødes ud som gødning, og der skal ingen mand at trøste dem: for jorden skal være spildt, og byerne skal blive kastet.

Side 729 2 Esdras

{16:24} der skal ingen mand tilbage til indtil jorden, og til So det

{16:25} træerne skal give frugt, og der skal samles dem?

{16:26} druerne skal modnes, og der skal træde dem? for alle steder skal blive lagt øde af mænd:

{16:27}, så den ene mand skal ønske om at se en anden, og at høre hans stemme.

{16:28} for en by der skal være ti venstre, og to af de felt, der skal skjule sig i de tykke Lunde, og sprækkerne på klipperne.

{16:29} som i en plantage af oliven på hvert træ der

er tilbage tre eller fire oliven;

{16:30} eller som når en vinmark er samlet, der er tilbage nogle klynger af dem, der flittigt søger gennem den vingård:

{16:31} skal selv så i disse dage der være tre eller fire venstre af dem, der søger deres huse med sværdet.

{16:32} og jorden fastsættes affald, og felterne heraf skal voks gamle, og hendes måder og alle hendes kurver skal

vokse fuld af torne, fordi intet menneske skal rejse therethrough.

{16:33} jomfruer skal begræde, har ingen bridegrooms; kvinderne skal begræde, har ingen ægtemænd; deres døtre skal begræde, har ingen hjælpere.

{16:34} i krige skal deres bridegrooms være ødelagt, og deres ægtemænd skal omkomme af sult.

{16:35} hører nu disse ting og forstå dem, i ansatte i Herren.

{16:36} Se, ord af Herren, modtager den: tror ikke guder som Herren talte.

{16:37} Se, plager tegne nær, og er ikke slap.

{16:38} som når en kvinde med barn i den niende måned frembringer hendes søn, med to eller tre timer i hendes fødsels store smerter compass hendes livmoder, hvilke smerter, når barnet

kommer frem, de slap ikke et øjeblik:

{16:39} så skal ikke plager slæk til at komme på jorden, og verden skal begræde, og sorger skal komme over det på hver side.

{16:40} O mit folk, høre mit ord: gør dig klar til at Thy slaget, og i disse onder være selv som pilgrimme på den jorden.

{16:41} der selleth, lad ham være som han, der flygter væk: og han, der buyeth, som en, der vil tabe:

{16:42} han, der occupieth merchandise, som han, at hath no drage fordel af det: og han, der bygger, som han, der ikke vil komme ind

deri:

{16:43} han, der sår, som om han ikke skulle høste: så også han, der planteth vingård, som han, der ikke skal samle de druer:

{16:44} de, at gifte sig, som de, der får ingen børn; og de, der gifter sig ikke, som enkemænd.

{16:45} og derfor de, at arbejdskraftens arbejdskraft forgæves:

{16:46} for fremmede skal høste deres frugter, og ødelægge deres varer, vælte deres huse, og tage deres børn fanger, for i fangenskab og hungersnød skal de få børn.

{16:47} og de, der optager deres merchandise med røveri, jo mere de dæk deres byer, deres huse, deres besiddelser, og deres egne personer:

{16:48} jo mere bliver jeg vred på dem for deres synd, siger Herren.

{16:49} som en hore envieth en ret ærlig og dydig kvinde:

{16:50} så skal retfærdighed hader ugudelighed, når hun decketh sig selv, og skal beskylde hende til hendes ansigt, når han

kommer, der skal forsvare ham, der flittigt searcheth ud enhver synd på jorden.

{16:51} og derfor være ye ikke ligesom apræstedømmets, heller ikke til den værker heraf.

{16:52} for endnu en lille og ugudelighed tages væk ud af jorden, og retfærdighed skal regere blandt jer.

{16:53} Lad ikke synderen sige at han ikke har syndet: for Gud skal brænde kul af brand på hans hoved, som siger før Gud Herren og hans herlighed, har jeg ikke syndet.

{16:54} Se, Herren kender alle værkerne af mænd, deres fantasi, deres tanker og deres hjerter:

{16:55} som talte men ordet, Lad jorden gøres; og det foregik: Lad himlen foretages; og det blev oprettet.

{16:56} i hans ord blev stjerner, og han kender antallet af dem.

{16:57} han searcheth dybet, og skattene deraf; Han har målt i havet, og hvad det indeholder.

{16:58} han har lukket hav midt i vandene, og med sit ord har han hængte jorden på vandene.

{16:59} han spreadeth ud af himlen som en hvælving; ved vandet har han grundlagt det.

{16:60} i ørkenen har han gjort fjedre af vand, og pools på toppen af bjergene, som oversvømmelserne måske Hæld ned fra de høje sten til vand i jorden.

{16:61} han gjort mand, og sætte sit hjerte midt i kroppen, og gav ham ånde, liv og forståelse.

{16:62} ja og ånd af den almægtige Gud, som gjort alle ting, og searcheth alle skjulte ting i hemmeligheder af jorden,

{16:63} sikkert han kender dine opfindelser, og hvad i tror i jeres hjerter, selv dem, som synder, og ville skjule deres synd.

{16:64} derfor har Herren præcis søgte ud alle dine værker, og han vil sætte dig alle til skamme.

2 Esdras side 730

{16:65} og når jeres synder er frembragt, i skal være skamme sig, før mænd, og jeres egne synder skal din anklagerne i dag.

{16:66} hvad vil i gøre? eller hvordan vil jer skjule dine synder før Gud og hans engle?

{16:67} se, Gud er dommer, bange for ham: Lad ud fra jeres synder, og glem jeres syndighed, for at blande sig ingen

mere med dem for evigt: så skal Gud føre dig frem, og

udfri jer fra alle problemer.

{16:68} For se, en stor brændende vrede
mængden er optændt over dig, og de skal tage væk
visse af dig, og foder du er ledig, med ting tilbudt
til idoler.

{16:69} og samtykke til dem skal blive havde
latterliggørelse og kritik, og forældede under foden.

{16:70} For der skal være i hvert sted, og i næste
byer, en stor oprør over dem, der frygter Herren.

{16:71} skal de som gale mænd, skåner ingen, men
stadig fordærves og ødelægge dem, der frygter Herren.

{16:72} For de affald og tage deres varer,
og kastede dem ud af deres huse.

{16:73} så skal de være kendt, hvem er min valgte;
og de skal afprøves som guld i ilden.

{16:74} Hør, O i min elskede, siger Herren: Se,
dagene af problemer er ved hånden, men jeg vil udfri dig fra
Det samme.

{16:75} være ye ikke bange for hverken tvivl; for Gud er din
guide,

{16:76} og guide for dem, der holder min befalinger og levereregler, siger Gud Herren: Lad ikke jeres synder vejer dig, og lad ikke jeres syndighed, løft selv.

{16:77} ve være dem, der er bundet med deres synder, og dækket med deres syndighed ligesom som et felt er dækket over med buske, og stien dertil beklædt med torne, at ingen mand kan rejse gennem!

{16:78} det overlades afklædt, og er kastet i ilden til at være forbruges hermed.

APOKRYFE SKRIFTER 2ND ESDRAS AF THE KING JAMES BIBELEN 1611